

Załącznik 2 do Uchwały otrzymuje brzmienie:

„TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: filologia angielska w zakresie nauczania języka

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia – licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

I. 1.a. Język obcy I

Cel kształcenia: wprowadzenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzania wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język obcy na poziomie B1 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie leksyki i struktur gramatycznych.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i kultur; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia

I.1.b. Język obcy II

Cel kształcenia: rozwijanie wszystkich sprawności językowych (mówienie, czytanie, pisanie i słuchanie ze zrozumieniem); przygotowanie do posługiwania się językiem

specjalistycznym; kształtowanie umiejętności samodzielnej pracy w zakresie doskonalenia znajomości języka obcego.

Treści merytoryczne: doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język obcy na poziomie B1 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie leksyki i struktur gramatycznych; terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie do podstawowych zagadnień nauk humanistycznych.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym; pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i kultur; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.1.c. Język obcy III

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język obcy na poziomie B2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie leksyki i struktur gramatycznych; terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie do podstawowych zagadnień nauk humanistycznych.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; formułować problemy i stawiać pytania; interpretować dane, plany, projekty; przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym; pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i kultur; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.1.d. Język obcy IV

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego, jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język obcy na poziomie B2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie leksyki i struktur gramatycznych; terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie do podstawowych zagadnień nauk humanistycznych.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w języku obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej; formułować problemy i stawiać pytania; interpretować dane, plany, projekty; przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym; pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i kultur; dostrzegania podobieństw i różnic między kulturami.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.2. Język łaciński

Cel kształcenia: przyswojenie materiału gramatycznego (fonetyka, fleksja, składnia) oraz niezbędnego zasobu słownictwa w stopniu umożliwiającym samodzielne czytanie i tłumaczenie prostych tekstów; opanowanie wybranych sentencji i zwrotów łacińskich oraz ich praktyczne, współczesne zastosowanie.

Treści merytoryczne: czytanie i akcentowanie; materiał gramatyczno-leksykalny; zwroty i sentencje łacińskie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fonetykę, fleksję i składnię łacińską, określoną ilość słów oraz wybranych sentencji i zwrotów.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć proste teksty korzystając z kompendiów i słowników; posługiwać się łacińską terminologią.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania znajomości języka łacińskiego w kontaktach z osobami pochodzącymi z różnych kultur.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.3. Technologie informacyjne w naukach humanistycznych

Cel kształcenia: umiejętność obsługi edytora MC Word w stopniu umożliwiającym samodzielną edycję dłuższych dokumentów; umiejętność tworzenia prezentacji multimedialnych; znajomość korzystania z bibliotek i repozytoriów cyfrowych; rozbudzenie postawy badawczej.

Treści merytoryczne: obsługa edytora MC Word (indeksy, spisy); tworzenie prezentacji multimedialnej w programie PowerPoint i Prezi; biblioteki i repozytoria cyfrowe: zasoby, zasady korzystania, możliwości edycji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): techniki pozyskiwania wiedzy w różnych kanałach informacji oraz zasady edycji tekstów.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować i integrować informacje pozyskane ze źródeł elektronicznych; wykorzystywać bazy danych do pracy własnej; edytować tekst ze stosowną dbałością o prawa autorskie; przygotować prezentację wykorzystując znane aplikacje; posługiwać się narzędziami wspomagającymi pracę nauczyciela (edytory tekstów, bazy danych).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wiedzy w zakresie technologii informacyjnych w pracy zawodowej, w szczególności w pracy nauczyciela, w celu jej optymalizacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.4.a. Przedmiot ogólnouczelniany I

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: animacja kultury studenckiej, człowiek współczesny wobec problemu uzależnień, dietetyka i żywienie człowieka, ekonomia, prawo, prawo przedsiębiorców, socjologia, zdrowy styl życia i higiena człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

I.4.b. Przedmiot ogólnouczelniany II

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: animacja kultury studenckiej, człowiek współczesny wobec problemu uzależnień, dietetyka i żywienie człowieka, ekonomia, prawo, prawo przedsiębiorców, socjologia, zdrowy styl życia i higiena człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

I.4.c. Przedmiot ogólnouczelniany III

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: animacja kultury studenckiej, człowiek współczesny wobec problemu uzależnień, dietetyka i żywienie człowieka, ekonomia, prawo, prawo przedsiębiorców, socjologia, zdrowy styl życia i higiena człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

I.5. Wychowanie fizyczne

Cel kształcenia: świadome i systematyczne rozwijanie własnej aktywności fizycznej i dbałości o stan zdrowia; przygotowanie do świadomego uczestnictwa w kulturze fizycznej, działalności sportowo-rekreacyjnej, jako ważnego elementu prozdrowotnego stylu życia.

Treści merytoryczne: gry i zabawy ruchowe, ćwiczenia kształtujące prawidłową postawę ciała z wykorzystaniem przyrządów i przyborów; różne formy wyścigów

z wykorzystaniem sprzętu sportowego; piłka siatkowa, ręczna, koszykówka, nożna, atletyka terenowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu kultury fizycznej; zagadnienia z zakresu wybranych dyscyplin sportowych; wpływ ruchu i ćwiczeń ruchowych na zachowanie zdrowia jednostki i społeczeństwa.

Umiejętności (potrafi): kontrolować poziom własnej sprawności fizycznej, wykonując podstawowe testy i sprawdziany; dobrać ćwiczenia kształtujące odruch prawidłowej postawy ciała; wykonać podstawowe elementy techniczne zespołowych gier sportowych (siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i piłki ręcznej) i wykorzystać w praktyce ćwiczenia fizyczne, mające wpływ na motorykę organizmu; podjąć działania prozdrowotne i edukacyjne, wykorzystując w praktyce wiedzę oraz umiejętności w zakresie różnych form aktywności ruchowej; współpracować w zespole stosując zasady „fair play”.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): kształtowania samodyscypliny i samooceny oraz poczucia odpowiedzialności za zdrowie i bezpieczeństwo własne i drugiego człowieka; kreowania wartości aktywności ruchowej jako formy relaksu fizycznego i psychicznego oraz promowania pozytywnej postawy prozdrowotnej wpływającej na sprawność funkcjonalną w dorosłym życiu człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.6. Wykład do wyboru I

Strategie studiowania, rozwój osobisty a kluczowe kompetencje badawcze

Cel kształcenia: przybliżenie wiedzy potrzebnej do osiągnięcia sukcesu w edukacji akademickiej oraz w perspektywie rozwoju osobistego; wykształcenie zrozumienia faktu, że sukces nie jest jedynie związany z byciem „wybitnym”, dobre oceny i osiągnięcia w pracy mogą być udziałem każdego studenta; wspieranie w doborze i optymalizacji indywidualnego podejścia do studiowania; przedstawienie możliwości doboru efektywnych nawyków pracy intelektualnej; budowanie pozytywnego podejścia do studiowania i rozwoju osobistego.

Treści merytoryczne: strategie radzenia sobie z zadaniami akademickimi, które sprawiają trudność; mechanizmy i praktyczne sposoby przyswajania wiedzy, robienia notatek, krytycznego myślenia, planowania pracy, rozwijania osobistych predyspozycji, wspierania rozwoju inteligencji; techniki pamięci; identyfikowanie swoich mocnych i słabych stron w kontekście radzenia sobie z różnymi aspektami studiowania; zarządzanie czasem; działanie motywacji; branie odpowiedzialności za swój rozwój.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): techniki pamięci, czytania, uczenia się, motywowania się do pracy; skuteczne strategie wykonywania analitycznych i badawczych zadań akademickich z dziedziny nauk humanistycznych; techniki wyszukiwania informacji, analizy źródeł, robienia notatek i krytycznego myślenia; skuteczne sposoby pracy indywidualnej i w grupach; skuteczne metody samo-regulacji i zarządzania zadaniami.

Umiejętności (potrafi): odpowiednio określać priorytety służące realizacji zaplanowanych przez siebie oraz innych zadań różnego typu, w tym robienia notatek, terminowego wykonania zadań, motywowania siebie i innych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia i krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy na temat procesów uczenia się, krytycznego myślenia, technik pamięci, skutecznego studiowania na kierunku filologia angielska; projektowania i realizacji działań związanych ze skutecznym zarządzaniem czasem i prezentowaniem swoich prac; branie odpowiedzialności za swój rozwój naukowy i osobisty.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Wstęp do leksykografii

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu leksykografii i angielskiej leksykografii pedagogicznej; uświadomienie znaczenia słowników w nauce i użytkowaniu języka obcego oraz ich przydatności dla warsztatu pracy nauczyciela; rozwinięcie praktycznych i teoretycznych umiejętności słownikowych.

Treści merytoryczne: pojęcie leksykografii; klasyfikacja słowników; struktura słowników; definicje słownikowe (rodzaje definicji, problemy związane z definicjami w słownikach); kluczowe pojęcia z zakresu leksykografii (metaleksykografia, słownictwo definiujące, elementy wspomagające nawigację wewnątrzhasłową, korpus językowy); cechy słowników; wartość użytkowa słowników w angielskiej leksykografii pedagogicznej; preferencje i potrzeby użytkowników słowników; darmowe i płatne wersje słowników internetowych; metodologia badań leksykograficznych oraz przegląd kluczowych badań z zakresu angielskiej leksykografii pedagogicznej (Atkins, Bańko, Bergenholtz, Bishop, Bogaards, Cowie, de Schryver, Dziemianko, Fabiszewski-Jaworski, Frankenberg-Garcia, Gouws, Hanks, Hartmann, Herbst, Humble, Lew, Mikołajczak-Matyja, Müller-Spitzer, Nesi, Piotrowski, Prinsloo, Rundell, Simonsen, Tan, Tarp, Tono, Welker, Żmigrodzki); umiejętności słownikowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie leksykografii; strukturę słownika; klasyfikację słowników; cechy słowników; metody badań z zakresu angielskiej leksykografii pedagogicznej (ankieta, badania okulograficzne, czyli tzw. *eye-tracking*, metoda obserwacyjna, metoda statystyczna, metoda wywiadu); wyniki kluczowych badań naukowych w angielskiej leksykografii pedagogicznej; różnice pomiędzy słownikami papierowymi a słownikami internetowymi; znaczenie i korzyści wynikające ze stosowania wersji darmowych i płatnych słowników internetowych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się kompendiami i słownikami (tradycyjnymi i elektronicznymi) w pracy nauczyciela; wyszukiwać i selekcjonować ze słowników informacje niezbędne do wykonywania pracy zawodowej; dokonywać selekcji właściwych słowników w celu rozwiązania wybranych problemów w pracy nauczyciela.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie leksykografii i znajomości słowników w kontekście pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

I.7. Podstawy przedsiębiorczości

Cel kształcenia: kształtowanie postaw przedsiębiorczych poprzez zapoznanie z zasadami organizacji i prowadzenia własnej działalności gospodarczej oraz innymi formami zatrudnienia funkcjonującymi na rynku pracy, jak również dokumentami związanymi z funkcjonowaniem na rynku pracy w warunkach gospodarki rynkowej.

Treści merytoryczne: zasady organizacji i prowadzenia własnej działalności gospodarczej oraz inne formy zatrudnienia funkcjonujące na rynku pracy (w tym dotyczące zawierania umów o pracę, umów zlecenia i o dzieło, jak również samozatrudnienia); dokumenty regulujące funkcjonowanie podmiotów gospodarczych i instytucji budżetowych; formy rozliczeń podatkowych; podstawowe dylematy etyczne w warunkach gospodarki wolnorynkowej; podstawowe zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości oraz ekonomiczne uwarunkowania działalności zawodowej związanej z posługiwaniem się językiem angielskim.

Umiejętności (potrafi): odpowiednio określać priorytety związane z zadaniami w działalności gospodarczej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania uniwersalnych zasad i norm etycznych w działalności zawodowej; dostrzegania i rozstrzygania dylematów związanych z zawodem wykorzystującym język angielski.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

I.8. BHP w instytucjach edukacyjnych

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami i przepisami w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w szkołach i placówkach oświatowych.

Treści merytoryczne: podstawy bhp w placówkach edukacyjnych: stan prawny, praktyka życia szkolnego; elementy nauczania przedmiotu edukacja dla bezpieczeństwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy prawne i organizacyjne oraz zasady etyczne obowiązujące w instytucjach prowadzących działalność zawodową, związaną z kierunkiem studiów; zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy; normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym).

Umiejętności (potrafi): udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania z wiedzy w zakresie bhp w szkołach i placówkach oświatowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

I.9. Elementy prawa oświatowego

Cel kształcenia: wskazanie przepisów prawa określających zasady wspierania ucznia z trudnościami adaptacyjnymi.

Treści merytoryczne: rozpoznanie w sposób ogólny źródeł problemów, a także sekwencji działań instytucji oświatowych, aby je rozwiązać; przepisy prawa umożliwiające wdrożenie kluczowych dla wsparcia ucznia przedsięwzięć; katalog aktów prawnych oraz zawartych w nich przepisów określających zadania, obowiązki, uprawnienia i odpowiedzialności nauczyciela oraz innych podmiotów, reprezentujących system oświaty; poznanie innych instytucji współpracujących ze szkołami/placówkami w powyższym zakresie; rola indywidualizacji nauczania i jej podstaw prawnych w kontekście wsparcia ucznia z trudnościami adaptacyjnymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przepisy prawa stanowiące podstawę wsparcia ucznia z trudnościami adaptacyjnymi; podmioty działające na rzecz pomocy uczniom; podstawy prawne stosowania indywidualizacji nauczania.

Umiejętności (potrafi): w oparciu o przepisy, zaplanować podstawowe działania szkoły i nauczyciela.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pełnienia odpowiedzialnej roli w procesie wspierania ucznia i jego rodziców.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II.AN – PRZYGOTOWANIE MERYTORYCZNE DO NAUCZANIA JĘZYKA ANGIELSKIEGO

II. 1.a. Praktyczna nauka języka angielskiego – Gramatyka praktyczna I

Cel kształcenia: zrozumienie złożoności struktur gramatycznych języka angielskiego w zakresie używania czasowników i czasów; poznanie terminologii związanej z opisywaniem różnych aspektów gramatyki angielskiej; nabycie umiejętności posługiwania się strukturami gramatycznymi języka angielskiego na poziomie B2 zgodnie z wymaganiami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści merytoryczne: powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie następujących struktur gramatycznych na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego: czasowniki: regularne i nieregularne, bezokoliczniki, imiesłowy; czasy gramatyczne: główny podział; wyrażanie teraźniejszości; wyrażanie przeszłości; wyrażanie przyszłości; strona bierna: formy, użycie; kausatywne *have*; czasowniki modalne; określniki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę języka angielskiego na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie następujących struktur: czasowniki: regularne i nieregularne, bezokoliczniki, imiesłowy; czasy gramatyczne: główny podział; wyrażanie teraźniejszości; wyrażanie przeszłości; wyrażanie przyszłości; strona bierna: formy, użycie; kausatywne *have*; czasowniki modalne; określniki.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka angielskiego zgodnie z wymogami poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie używania czasowników i czasów; bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej języka angielskiego w różnych kontekstach sytuacyjnych, wliczając w to pracę zawodową; podejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. 1.b. Praktyczna nauka języka angielskiego – Gramatyka praktyczna II

Cel kształcenia: zrozumienie złożoności struktur gramatycznych języka angielskiego w zakresie zdań warunkowych i trybu przypuszczającego, użycia i opisywania rzeczowników, przymiotników, przysłówków; poznanie terminologii związanej z opisywaniem różnych aspektów gramatyki angielskiej; nabycie umiejętności posługiwania się strukturami gramatycznymi języka angielskiego na poziomie B2 zgodnie z wymaganiami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści merytoryczne: powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie następujących struktur gramatycznych na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego: zdania warunkowe: główny podział; I okres warunkowy; II okres warunkowy; III okres warunkowy; mieszane okresy warunkowe; tryb przypuszczający; wyrażenia: *I'd rather, I'd sooner, I wish*; rzeczowniki: podział, funkcje, tworzenie liczby mnogiej, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, rodzaj, formy dopełniacza, rzeczowniki złożone; użycie przedimków; zaimki: rodzaje i zastosowanie; mowa zależna: formy, użycie; przymiotniki: podział, funkcje, stopniowanie, pozycja w zdaniu, kolejność; przysłówki: tworzenie, funkcje, rodzaje, pozycja w zdaniu; zasada MPT i odstępstwa od niej; zdania przydawkowe; zdania okolicznikowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę języka angielskiego na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie następujących struktur: zdania warunkowe: główny podział; I okres warunkowy; II okres warunkowy; III okres

warunkowy; mieszane okresy warunkowe; tryb przypuszczający; wyrażenia: *I'd rather, I'd sooner, I wish*; rzeczowniki: podział, funkcje, tworzenie liczby mnogiej, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, rodzaj, formy dopełniacza, rzeczowniki złożone; użycie przedimków; zaimki: rodzaje i zastosowanie; mowa zależna: formy, użycie; przymiotniki: podział, funkcje, stopniowanie, pozycja w zdaniu, kolejność; przysłówki: tworzenie, funkcje, rodzaje, pozycja w zdaniu; zasada MPT i odstępstwa od niej; zdania przydawkowe; zdania okolicznikowe.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka angielskiego zgodnie z wymogami poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie wymienionych struktur; bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej w różnych kontekstach sytuacyjnych, wliczając w to pracę zawodową; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. 1.c. Praktyczna nauka języka angielskiego – Gramatyka praktyczna III

Cel kształcenia: zrozumienie złożoności struktur gramatycznych języka angielskiego w zakresie używania rzeczowników, przymiotników, przyimków i czasowników; poznanie terminologii związanej z opisywaniem różnych aspektów gramatyki angielskiej; nabycie umiejętności posługiwania się strukturami gramatycznymi języka angielskiego na poziomie B2+ zgodnie z wymaganiami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści merytoryczne: powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie następujących struktur gramatycznych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego: rzeczowniki (policzalne, niepoliczalne, rodzaj, grupowe, zgodność podmiotu i orzeczenia), przedimki określony i nieokreślony, przymiotniki, przysłówki, czasy gramatyczne – główny podział: wyrażanie teraźniejszości, wyrażanie przeszłości, wyrażanie przyszłości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę języka angielskiego zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie następujących struktur: rzeczowniki (policzalne, niepoliczalne, rodzaj, grupowe, zgodność podmiotu i orzeczenia), przedimki określony i nieokreślony, przymiotniki (kolejność, stopniowanie, przymiotniki stopniowalne i niestopniowalne), przysłówki, czasy gramatyczne – główny podział: wyrażanie teraźniejszości, wyrażanie przeszłości, wyrażanie przyszłości.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka angielskiego zgodnie z wymogami poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych; bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej języka angielskiego w różnych kontekstach sytuacyjnych, wliczając w to pracę zawodową; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. 1.d. Praktyczna nauka języka angielskiego – Gramatyka praktyczna IV

Cel kształcenia: zrozumienie złożoności struktur gramatycznych języka angielskiego w zakresie używania czasownika, strony biernej, okresów warunkowych i struktur raportujących; poznanie terminologii związanej z opisywaniem różnych aspektów gramatyki angielskiej; nabycie umiejętności posługiwania się strukturami gramatycznymi języka angielskiego na poziomie B2+ zgodnie z wymaganiami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści merytoryczne: powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie następujących struktur gramatycznych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego: strona bierna z uwzględnieniem bezokolicznika i formy ciągłej czasownika, struktur raportujących, czasowników z dwoma dopełnieniami, forma kauzatywna, okresy warunkowe (podstawowe i mieszane), nierealna przeszłość (struktury typu *wish, I'd rather, as if*).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę języka angielskiego zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie następujących struktur: strona bierna z uwzględnieniem bezokolicznika i formy ciągłej czasownika, struktur raportujących, czasowników z dwoma dopełnieniami, forma kauzatywna, okresy warunkowe (podstawowe i mieszane), nierealna przeszłość (struktury typu *wish, I'd rather, as if*).

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka angielskiego zgodnie z wymogami poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych; bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej języka angielskiego w różnych kontekstach sytuacyjnych, wliczając w to pracę zawodową; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. 1.e. Praktyczna nauka języka angielskiego – Gramatyka praktyczna V

Cel kształcenia: zrozumienie złożoności struktur gramatycznych języka angielskiego w zakresie mowy zależnej i czasowników modalnych; poznanie terminologii związanej z opisywaniem różnych aspektów gramatyki angielskiej; nabycie umiejętności posługiwania się strukturami gramatycznymi języka angielskiego na poziomie C1 zgodnie z wymaganiami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści merytoryczne: mowa zależna (sekwencja czasów, wyjątki od reguł, czasowniki wprowadzające, mowa zależna pytań, poleceń i próśb); czasowniki modalne (umiejętność, prawdopodobieństwo, oczekiwania, konieczność i powinność, zakaz i krytyka, zwyczaj, chęć); przyimki; gramatyka języka formalnego (elipsa, zdania emfatyczne, inwersja, zasada *end-weight*).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę języka angielskiego zgodnie z wymogami C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie następujących struktur: mowa zależna (sekwencja czasów, wyjątki od reguł, czasowniki wprowadzające, mowa zależna pytań, poleceń i próśb); czasowniki modalne (umiejętność, prawdopodobieństwo, oczekiwania, konieczność i powinność, zakaz i krytyka, zwyczaj, chęć); przyimki; gramatyka języka formalnego (elipsa, zdania emfatyczne, inwersja, zasada *end-weight*).

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka angielskiego zgodnie z wymogami poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych; bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej języka angielskiego w różnych kontekstach sytuacyjnych, wliczając w to pracę zawodową; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. 1.f. Praktyczna nauka języka angielskiego – Gramatyka praktyczna VI

Cel kształcenia: zrozumienie złożoności struktur gramatycznych języka angielskiego w zakresie składni czasowników, bezokolicznika i formy ciągłej; poznanie terminologii związanej z opisywaniem różnych aspektów gramatyki angielskiej; nabycie umiejętności posługiwania się strukturami gramatycznymi języka angielskiego na poziomie C1 zgodnie z wymaganiami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści merytoryczne: składnia czasowników (czasowniki przechodnie i nieprzechodnie, bezokolicznik, forma ciągła, zdania z *that*); wprowadzające *it* i *there*; zdania podrzędne; spójniki; gramatyka języka mówionego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę języka angielskiego zgodnie z wymogami C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie następujących struktur: składnia czasowników (czasowniki przechodnie i nieprzechodnie, bezokolicznik, forma ciągła, zdania z *that*), wprowadzające *it* i *there*, zdania podrzędne, spójniki, gramatyka języka mówionego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka angielskiego zgodnie z wymogami poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur opisanych w treściach merytorycznych; bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej języka angielskiego w różnych kontekstach sytuacyjnych, wliczając w to pracę zawodową; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. 2.a. Praktyczna nauka języka angielskiego – Pisanie ze stylistyką I

Cel kształcenia: przedstawienie technik przygotowania wypowiedzi pisemnej w postaci akapitu angielskiego oraz podniesienie kompetencji w zakresie tworzenia akapitu zawierającego ok.150 słów, na podstawie wyselekcjonowanych informacji, ze świadomością jej celu i odbiorcy, z zachowaniem poprawności gatunkowej, konstrukcyjnej, tematycznej oraz językowej, a także z zastosowaniem zasad logiki, stylistyki, interpunkcji oraz wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i konstrukcji gramatycznych w obrębie odpowiedniego rejestru, na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści merytoryczne: podstawowa wiedza na temat struktury następujących rodzajów akapitu: porównanie/kontrast, przyczyna/skutek oraz akapitów na podstawie gotowych

informacji (artykułów, notatek); zawężanie tematu; jednolitość tematyczna; logika tekstu; spójność tekstu; interpunkcja; elementy stylistyki; rejestr formalny i nieformalny; świadomość odbiorcy; łączenie zdań; frazowanie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie wypowiedzi pisemnych obejmujących akapit, w szczególności typu: porównanie/kontrast, przyczyna/skutek.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim do tworzenia wypowiedzi pisemnych w formie akapitu typu: porównanie/kontrast, przyczyna/skutek, zgodnie z wymogami poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wypowiedzi pisemnych obejmujących akapit w języku angielskim.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. 2.b. Praktyczna nauka języka angielskiego – Pisanie ze stylistyką II

Cel kształcenia: przedstawienie technik przygotowania wypowiedzi pisemnej w postaci akapitu angielskiego zawierającego ok.150 słów, na podstawie wyselekcjonowanych informacji, ze świadomością jej celu i odbiorcy, z zachowaniem poprawności gatunkowej, konstrukcyjnej, tematycznej oraz językowej, a także z zastosowaniem zasad logiki, stylistyki, interpunkcji oraz wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i konstrukcji gramatycznych w obrębie odpowiedniego rejestru, na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści merytoryczne: podstawowa wiedza na temat planowania (*basic/extended outline*) oraz struktury akapitu angielskiego (*topic sentence, controlling idea, supporting sentences, concluding sentence*); zawężanie tematu; jednolitość tematyczna; logika tekstu; spójność tekstu; interpunkcja; elementy stylistyki; rejestr formalny i nieformalny; świadomość odbiorcy; łączenie zdań; frazowanie; struktura następujących rodzajów akapitu: narracyjny, opisowy, opisujący proces, definiujący.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie wypowiedzi pisemnych obejmujących akapit, w szczególności typu: narracyjny, opisowy, opisujący proces, definiujący.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim do tworzenia wypowiedzi pisemnych w formie akapitu, w szczególności typu: narracyjny, opisowy, opisujący proces, definiujący, zgodnie z wymogami poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wypowiedzi pisemnych obejmujących akapit w języku angielskim.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3.a. Praktyczna nauka języka angielskiego – Pisanie akademickie I

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką tekstów akademickich w zakresie stylu, organizacji tekstu i jego celów w oparciu o materiały na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; doskonalenie technik pisania tekstów akademickich w zakresie parafrazowania, definiowania, klasyfikowania tekstów z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych w dyskursie akademickim.

Treści merytoryczne: specyfika tekstów akademickich (na przykładach tekstów modelowych) w zakresie stylu, stopnia formalności, odpowiednich zwrotów,

organizacji tekstu i jego celów oraz na poziomie języka w zakresie: gramatyki, interpunkcji, pisowni, konstrukcji składniowych, łączników (zwłaszcza ich wartości logicznej); tematyka zajęć obejmuje definiowanie, uogólnianie, argumentowanie, porównanie, kontrastowanie, uwypuklanie; umiejętność definiowania, parafrazowania oraz klasyfikacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie pisania, gramatyki i elementów leksykalnych rejestru formalnego cechującego dyskurs akademicki.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie dyskursu akademickiego w tekście pisanym; przygotowywać prace pisemne (porównawczą, klasyfikującą, definiującą) w języku angielskim zgodnie z wymogami poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego korzystając samodzielnie z różnych źródeł (słowników, źródeł internetowych).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie rozumienia specyfiki i konstruowania pisemnych wypowiedzi akademickich w języku angielskim.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3.b. Praktyczna nauka języka angielskiego – Pisanie akademickie II

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką tekstów akademickich w zakresie stylu, organizacji tekstu i jego celów w oparciu o materiały na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; doskonalenie technik pisania tekstów akademickich w zakresie streszczania, pisania esejów, porównywania dwóch lub więcej tekstów z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych adekwatnych do poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i charakterystycznych dla dyskursu akademickiego.

Treści merytoryczne: omawianie modelowych tekstów akademickich pod względem stylu, stopnia formalności, odpowiednich zwrotów, organizacji tekstu i jego celów oraz na poziomie języka w zakresie: gramatyki, interpunkcji, pisowni, konstrukcji składniowych, łączników (zwłaszcza ich wartości logicznej); doskonalenie umiejętności pisania tekstów akademickich w zakresie technik i zasad pisania streszczeń i esejów, porównywania dwóch lub więcej tekstów akademickich; zapoznanie z formami cytowania i zapisu źródeł bibliograficznych i strukturą pracy naukowej (wytyczne BA Guide – przewodnik do pisania pracy licencjackiej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie pisania, gramatyki i elementów leksykalnych rejestru formalnego cechującego dyskurs akademicki.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; przygotowywać prace pisemne (esej, streszczenie) w języku angielskim zgodnie z wymogami poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego korzystając samodzielnie z różnych źródeł (słowników, źródeł internetowych); rozpoznać strukturę pracy naukowej zgodnie z wytycznymi dotyczącymi pisania pracy licencjackiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie rozumienia specyfiki i konstruowania pisemnych wypowiedzi akademickich w języku angielskim.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.a. Praktyczna nauka języka angielskiego – Umiejętności zintegrowane I

Cel kształcenia: poznanie, ćwiczenie i systematyzowanie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; budowanie i poszerzanie słownictwa tematycznego; osiągnięcie przez studenta poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego podczas wypowiedzi ustnych w kontekście zarówno mowy potocznej, jak i wypowiedzi akademickich, z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych adekwatnych do tego poziomu.

Treści merytoryczne: wprowadzanie i doskonalenie strategii służących zrozumieniu tekstów czytanych i słuchanych oraz przygotowaniu na ich bazie krótkich prac pisemnych (raport, notatka wyrażająca opinię) i wypowiedzi ustnych; wprowadzanie i doskonalenie strategii komunikacji indywidualnej i dyskusji w parze i w grupie; materiał leksykalny dotyczący następujących obszarów tematycznych: edukacja i uczenie się, tożsamość, odzież i wygląd zewnętrzny, sport i wypoczynek, sporty drużynowe, projektowanie/wzornictwo, urządzenia i rozwój technologii, zakupy, business, podróże wakacyjne, uczucia i emocje, wyrażanie opinii, rozrywka i media, rozrywka i sztuka, odkrycia i wynalazki, poszukiwanie pracy, zatrudnienie, pieniądze, migracja, transport.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie słuchania, czytania, wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz elementów leksykalnych z różnych pól semantycznych wymienionych w treściach merytorycznych, z uwzględnieniem podstawowych technik czytania i słuchania, aspektów gramatycznych, leksykalnych i stylistycznych w kontekście.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów ze słuchu na poziomie trudności B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów pisemnych na poziomie trudności B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; rozpoznawać i stosować słownictwo z różnych pól semantycznych na poziomie trudności B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; komunikować się w języku angielskim na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego z wykorzystaniem ćwiczonego słownictwa tematycznego, tworząc wypowiedzi na tematy poruszane na zajęciach indywidualnie i w dyskusji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim; kontynuacji kształcenia przygotowującego do podjęcia pracy zawodowej z wykorzystaniem języka angielskiego, szczególnie w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych i komunikacji w tym języku.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.b. Praktyczna nauka języka angielskiego – Umiejętności zintegrowane II

Cel kształcenia: ćwiczenie i systematyzowanie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; budowanie i poszerzanie słownictwa tematycznego; osiągnięcie przez studenta poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego podczas wypowiedzi ustnych w kontekście zarówno mowy potocznej, jak i wypowiedzi akademickich, z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych adekwatnych do tego poziomu.

Treści merytoryczne: doskonalenie strategii służących zrozumieniu tekstów czytanych i słuchanych oraz przygotowaniu na ich bazie krótkich prac pisemnych (raport, notatka wyrażająca opinię) i wypowiedzi ustnych; doskonalenie strategii komunikacji indywidualnej i dyskusji w parze i w grupie; materiał leksykalny dotyczący następujących zagadnień: migracja, żywność i przygotowanie posiłków, kuchnia wegetariańska, restauracje, sprawność fizyczna i zdrowie, społeczność i zachowanie, choroby i opieka zdrowotna, szkolnictwo wyższe, środowisko naturalne, ochrona środowiska, prawo i zasady etyczne, przestępczość i kara, wielokulturowość świata, życie w mieście i architektura miejska, dźwięki, sławni ludzie, kwestie dotyczące przyszłości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie słuchania, czytania, wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz elementów leksykalnych z różnych pól semantycznych wymienionych w treściach merytorycznych, z uwzględnieniem podstawowych technik czytania i słuchania, aspektów gramatycznych, leksykalnych i stylistycznych w kontekście.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów ze słuchu na poziomie trudności B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów pisemnych na poziomie trudności B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; rozpoznawać i stosować słownictwo z różnych pól semantycznych na poziomie trudności B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; komunikować się w języku angielskim na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego z wykorzystaniem ćwiczonego słownictwa tematycznego, tworząc wypowiedzi na tematy poruszane na zajęciach indywidualnie i w dyskusji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim; kontynuacji kształcenia przygotowującego do podjęcia pracy zawodowej z wykorzystaniem języka angielskiego, szczególnie w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych i komunikacji w tym języku.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.c. Praktyczna nauka języka angielskiego – Umiejętności zintegrowane III

Cel kształcenia: doskonalenie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem; budowanie i poszerzanie słownictwa tematycznego; osiągnięcie przez studenta poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego podczas wypowiedzi ustnych w kontekście zarówno mowy potocznej, jak i wypowiedzi akademickich, z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych adekwatnych do tego poziomu.

Treści merytoryczne: doskonalenie strategii służących zrozumieniu i interpretacji tekstów czytanych i słuchanych oraz przygotowywaniu na ich bazie prac pisemnych (raport, notatka wyrażająca opinię) i wypowiedzi ustnych; doskonalenie strategii komunikacji indywidualnej i dyskusji w parze i w grupie; tematyka ćwiczeń obejmuje współczesne potrzeby człowieka i jego problemy tożsamościowe w świecie, kontakty społeczne między jednostkami i społeczeństwami, współczesne wyzwania i inspiracje dla człowieka jako jednostki i cywilizacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie słuchania, czytania, wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz elementów leksykalnych z różnych pól semantycznych, takich jak osobowość człowieka, komunikacja międzyludzka, współczesne wyzwania cywilizacyjne, z uwzględnieniem technik czytania i słuchania, aspektów gramatycznych i stylistycznych w kontekście.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów ze słuchu na poziomie trudności B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów pisemnych na poziomie trudności B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; rozpoznawać i stosować słownictwo z różnych pól semantycznych na poziomie trudności B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; komunikować się w języku angielskim na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego z wykorzystaniem ćwiczonego słownictwa tematycznego, tworząc wypowiedzi na tematy poruszane na zajęciach indywidualnie i w dyskusji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim; kontynuacji kształcenia przygotowującego do podjęcia pracy zawodowej z wykorzystaniem języka angielskiego, szczególnie w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych i komunikacji w tym języku.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.d. Praktyczna nauka języka angielskiego – Umiejętności zintegrowane IV

Cel kształcenia: doskonalenie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem; budowanie i poszerzanie słownictwa tematycznego; osiągnięcie przez studenta poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego podczas wypowiedzi ustnych w kontekście zarówno mowy potocznej, jak i wypowiedzi akademickich, z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych adekwatnych do tego poziomu.

Treści merytoryczne: doskonalenie strategii służących zrozumieniu i interpretacji tekstów czytanych i słuchanych oraz przygotowywaniu na ich bazie prac pisemnych (raport, notatka wyrażająca opinię) i wypowiedzi ustnych; doskonalenie strategii komunikacji indywidualnej i dyskusji w parze i w grupie; tematyka ćwiczeń obejmuje zdolności intelektualne oraz kompetencje emocjonalne i społeczne człowieka (w tym rolę wyobraźni, uważności, motywacji), przyszłość naszej planety i ludzi na niej żyjących.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie słuchania, czytania, wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz elementów leksykalnych z pól semantycznych takich jak: intelekt i emocje człowieka, jego funkcjonowanie społeczne, wizje przyszłości świata, z uwzględnieniem technik czytania i słuchania, aspektów gramatycznych, leksykalnych i stylistycznych w kontekście.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów ze słuchu na poziomie trudności B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów pisemnych na poziomie trudności B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; rozpoznawać i stosować słownictwo z różnych pól

semantycznych na poziomie trudności B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; komunikować się w języku angielskim na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego z wykorzystaniem ćwiczonych słownictwa tematycznego, tworząc wypowiedzi na tematy poruszane na zajęciach indywidualnie i w dyskusji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim; kontynuacji kształcenia przygotowującego do podjęcia pracy zawodowej z wykorzystaniem języka angielskiego, szczególnie w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych i komunikacji w tym języku.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.5. Praktyczna nauka języka angielskiego – Konwersacje

Cel kształcenia: doskonalenie wypowiedzi ustnej na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; doskonalenie umiejętności pracy indywidualnej i zespołowej poprzez wymianę informacji, negocjowanie stanowisk; osiągnięcie przez studenta poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego podczas wypowiedzi ustnych wcześniej przygotowanych oraz spontanicznych w kontekście zarówno mowy potocznej, jak i wypowiedzi akademickich, z wykorzystaniem różnych strategii budowania wypowiedzi, słownictwa odpowiedniego do tematu i struktur gramatycznych adekwatnych do tego poziomu.

Treści merytoryczne: doskonalenie strategii komunikacji indywidualnej i dyskusji w parze i w grupie; ćwiczenie wypowiedzi ustnych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego poruszających współczesne potrzeby człowieka i jego problemy tożsamościowe w świecie, kontakty społeczne między jednostkami i społeczeństwami, współczesne wyzwania i inspiracje dla człowieka jako jednostki i cywilizacji, zdolności intelektualne oraz kompetencje emocjonalne i społeczne człowieka (w tym rolę wyobraźni, uważności, motywacji), przyszłość naszej planety i ludzi na niej żyjących.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie umożliwiającym budowanie wypowiedzi ustnych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim w wypowiedzi ustnej na poziomie B2+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych strategii komunikacyjnych (analogia, metafora, przykład, porównanie), rozwijając umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej; brać udział w dyskusji w języku angielskim na zadany temat, prezentując własne opinie i fakty i na tej podstawie formułować wnioski.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka angielskiego, w szczególności w zakresie wypowiedzi ustnych; kontynuacji kształcenia przygotowującego do podjęcia pracy zawodowej z wykorzystaniem języka angielskiego, szczególnie w zakresie budowania i prezentowania wypowiedzi ustnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.6.a. Praktyczna nauka języka angielskiego – Konwersacje z leksyką I

Cel kształcenia: utrwalenie i doskonalenie umiejętności komunikacyjnych w języku angielskim; poszerzenie zasobu słownictwa z różnych dziedzin; doskonalenie samodzielnego rozwijania umiejętności językowych.

Treści merytoryczne: doskonalenie umiejętności komunikowania się w języku angielskim na poziomie C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; rozwijanie słownictwa ze szczególnym uwzględnieniem słownictwa charakterystycznego dla tematów omawianych w trakcie zajęć: edukacja; małżeństwo; rodzina; polityka; dzieci, dzieciństwo, wychowanie dzieci; feminizm, pozycja kobiety w społeczeństwie; emigracja, wielokulturowość; ćwiczenie wystąpień ustnych w języku angielskim w następujących formach: dyskusje; inscenizacje; wiersze dla dzieci; role-play, prezentacje.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie komunikacji ustnej pozwalającej na posługiwanie się nim w sytuacjach codziennych i profesjonalnych, z wykorzystaniem odpowiedniego dla tego poziomu językowego słownictwa i struktur gramatycznych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie komunikacji ustnej z wykorzystaniem odpowiedniego dla tego poziomu językowego słownictwa i struktur gramatycznych; przygotowywać i prezentować wystąpienia ustne na tematy życia codziennego i popularnonaukowe; wyrażać w komunikacji ustnej wszystkie intencje językowe na poziomie C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; pracować w zespole przyjmując w nim różne role.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wypowiedzi ustnych w języku angielskim; podjęcia pracy zawodowej, w której niezbędne jest komunikowanie się w języku angielskim.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.6.b. Praktyczna nauka języka angielskiego – Konwersacje z leksyką II

Cel kształcenia: utrwalenie i doskonalenie umiejętności komunikacyjnych w języku angielskim; poszerzenie zasobu słownictwa z różnych dziedzin; doskonalenie samodzielnego rozwijania umiejętności językowych; uwrażliwienie na i ćwiczenie rejestru formalnego w języku mówionym.

Treści merytoryczne: doskonalenie umiejętności komunikowania się w języku angielskim na poziomie C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; rozwijanie słownictwa ze szczególnym uwzględnieniem słownictwa charakterystycznego dla tematów omawianych w trakcie zajęć: sztuka; muzyka; literatura; film, teatr, seriale; reklama; praca; globalizacja; media; media społecznościowe; wolność słowa; ćwiczenie wystąpień ustnych w języku angielskim w następujących formach: dyskusje, role-play, prezentacje; rejestr formalny, nieformalny (symulacje biznesowe).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski zgodnie z wymogami poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie komunikacji ustnej pozwalającej na posługiwanie się nim w sytuacjach codziennych i profesjonalnych, z wykorzystaniem odpowiedniego dla tego poziomu językowego słownictwa, struktur gramatycznych i rejestru.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie komunikacji ustnej z wykorzystaniem odpowiedniego dla tego poziomu językowego słownictwa i struktur gramatycznych; przygotowywać i prezentować wystąpienia ustne na tematy życia codziennego i popularnonaukowe; wyrażać w komunikacji ustnej

wszystkie intencje językowe na poziomie C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; pracować w zespole przyjmując w nim różne role.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wypowiedzi ustnych w języku angielskim; podjęcia pracy zawodowej, w której niezbędne jest komunikowanie się w języku angielskim.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.7. Praktyczna nauka języka angielskiego – Elementy retoryki

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami dotyczącymi sztuki tworzenia wypowiedzi ustnych, ich kompozycji, sposobu argumentacji i skutecznego używania języka do przekazania wypowiedzi; wykształcenie sprawności komunikacyjnych z zakresu technik poprawnego tworzenia i wygłaszania tekstów ustnych; zapoznanie z podstawowymi zasadami wykorzystywania środków wizualnych i technologicznych do prezentacji ustnych.

Treści merytoryczne: zapoznanie z podstawowymi pojęciami dotyczącymi sztuki tworzenia wypowiedzi ustnych oraz sposobami kompozycji wypowiedzi i sposobu argumentacji: analiza skutecznego przekazu z punktu widzenia słuchacza i jego możliwości percepcyjnych, przykładów wypowiedzi ustnych (polityków, naukowców) oraz środków językowych służących do skutecznego przekazywania wypowiedzi; kształcenie umiejętności tworzenia własnych wypowiedzi ustnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strategie komunikacji i perswazji, szczególnie w odniesieniu do prezentacji i wystąpień publicznych; język angielski zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur gramatycznych, elementów leksykalnych i retorycznych służących efektywnej komunikacji ustnej; praktyczne aspekty wystąpień publicznych.

Umiejętności (potrafi): przygotować i prezentować wystąpienia ustne; posługiwać się językiem angielskim zgodnie z wymogami B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, aby zbudować efektywny przekaz w wypowiedzi ustnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swoich umiejętności językowych i komunikacyjnych, szczególnie w zakresie prezentacji ustnych i wystąpień publicznych; podjęcia pracy zawodowej z wykorzystaniem języka angielskiego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.8.a. Wstęp do językoznawstwa I

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi aspektami badań nad językiem, w tym terminologią do analizy języka, a także z głównymi dziedzinami nauki o języku (językoznawstwo opisowe, pragmatyka, socjolingwistyka, psycholingwistyka, neurolingwistyka); wyrobienie refleksji nad użytkowaniem języka i stworzenie podstaw do świadomego użytkowania języka.

Treści merytoryczne:

Wykład: język i językoznawstwo; język jako system komunikacji międzyludzkiej; znak językowy; poziomy opisu języka; działy i dziedziny językoznawstwa; języki świata; zmiana językowa.

Ćwiczenia: poziomy opisu języka; elementy składni języka angielskiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele opisu zjawisk językowych i komunikacji w ujęciu takich gałęzi językoznawstwa jak: językoznawstwo opisowe, typologia języków i pragmatyka; powiązania językoznawstwa z socjologią.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią językoznawczą w języku angielskim do opisu struktury języka oraz jego użytkowania (w tym akwizycji języka).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie językoznawstwa i opisu języka angielskiego; wykorzystania wiedzy z zakresu językoznawstwa do optymalizacji procesu własnego rozwoju jako świadomego użytkownika języka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.8.b. Wstęp do językoznawstwa II

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi aspektami badań nad językiem, w tym terminologią do analizy języka, a także z głównymi dziedzinami nauki o języku; wyrobienie refleksji nad użytkowaniem języka i stworzenie podstaw do świadomego użytkowania języka.

Treści merytoryczne:

Wykład: język a społeczeństwo; biologiczne i psychologiczne aspekty języka; mechanizmy akwizycji języka.

Ćwiczenia: społeczne aspekty użycia języka (obserwacje studentów).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele opisu zjawisk językowych i komunikacji w ujęciu takich gałęzi językoznawstwa jak: socjolingwistyka, psycholingwistyka i neurolingwistyka; powiązania językoznawstwa z psychologią, socjologią i neurologią.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią językoznawczą w języku angielskim do opisu struktury języka oraz jego użytkowania, w tym akwizycji języka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie językoznawstwa i opisu języka angielskiego; wykorzystania wiedzy z zakresu językoznawstwa do optymalizacji procesu własnego rozwoju jako świadomego użytkownika języka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.9. Fonetyka praktyczna

Fonetyka praktyczna: wymowa brytyjska

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu fonetyki artykulacyjnej języka angielskiego w standardzie brytyjskim; podniesienie kompetencji w zakresie wymowy angielskiej w standardzie brytyjskim; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad wymową.

Treści merytoryczne: podstawy fonetyki artykulacyjnej języka angielskiego; kształcenie prawidłowej wymowy angielskiej w zakresie cech segmentów i cech suprasegmentalnych; techniki pracy nad wymową.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady poprawnej wymowy angielskiej w standardzie brytyjskim.

Umiejętności (potrafi): poprawnie artykułować dźwięki zgodnie ze standardem brytyjskim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wymowy języka angielskiego zgodnie ze standardem brytyjskim.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Fonetyka praktyczna: wymowa amerykańska

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu fonetyki artykulacyjnej języka angielskiego w standardzie amerykańskim; podniesienie kompetencji w zakresie wymowy angielskiej w standardzie amerykańskim; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad wymową.

Treści merytoryczne: podstawy fonetyki artykulacyjnej języka angielskiego; kształcenie prawidłowej wymowy angielskiej w zakresie cech segmentów i cech suprasegmentalnych; techniki pracy nad wymową.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady poprawnej wymowy angielskiej w standardzie amerykańskim.

Umiejętności (potrafi): poprawnie artykułować dźwięki zgodnie ze standardem amerykańskim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wymowy języka angielskiego zgodnie ze standardem amerykańskim.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. 10. Fonetyka i fonologia

Fonetyka i fonologia: wymowa brytyjska

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu fonetyki i fonologii języka angielskiego w standardzie brytyjskim; podniesienie kompetencji w zakresie wymowy angielskiej w standardzie brytyjskim; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad wymową.

Treści merytoryczne: fonetyka artykulacyjna: dźwięki mowy i ich produkcja; system fonologiczny języka angielskiego – spółgłoski, samogłoski (standard brytyjski); cechy fonologiczne – samogłoski, spółgłoski (standard brytyjski); reguły fonologiczne (standard brytyjski); wiedza o sylabie; akcent wyrazowy i zdaniowy; intonacja; formy mocne i słabe, koartykulacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady poprawnej wymowy angielskiej (standard brytyjski); system fonologiczny języka angielskiego (standard brytyjski); specjalistyczny opis dźwięków języka angielskiego.

Umiejętności (potrafi): poprawnie artykułować dźwięki, frazy i zdania zgodnie ze standardem brytyjskim w oparciu o znajomość praw fonologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu w zakresie wymowy języka angielskiego (standard brytyjski) i wiedzy na temat jego struktury fonologicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Fonetyka i fonologia: wymowa amerykańska

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu fonetyki i fonologii języka angielskiego w standardzie amerykańskim; podniesienie kompetencji w zakresie wymowy angielskiej w standardzie amerykańskim; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad wymową.

Treści merytoryczne: fonetyka artykulacyjna: dźwięki mowy i ich produkcja; system fonologiczny języka angielskiego – spółgłoski, samogłoski (standard amerykański); cechy fonologiczne – samogłoski, spółgłoski (standard amerykański); reguły fonologiczne (standard amerykański); wiedza o sylabie; akcent wyrazowy i zdaniowy; intonacja; formy mocne i słabe, koartykulacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady poprawnej wymowy angielskiej (standard amerykański); system fonologiczny języka angielskiego (standard amerykański); specjalistyczny opis dźwięków języka angielskiego.

Umiejętności (potrafi): poprawnie artykułować dźwięki, frazy i zdania zgodnie ze standardem amerykańskim w oparciu o znajomość praw fonologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu w zakresie wymowy języka angielskiego (standard amerykański) i wiedzy na temat jego struktury fonologicznej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia

II.11. Fonetyka z intonacją

Fonetyka z intonacją: wymowa brytyjska

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu fonetyki i fonologii języka angielskiego w standardzie brytyjskim; podniesienie kompetencji w zakresie wymowy angielskiej na poziomie suprasegmentalnym; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad wymową, ze szczególnym naciskiem na intonację.

Treści merytoryczne: ćwiczenia artykulacyjne z zakresu cech suprasegmentalnych języka angielskiego (rytm, akcent, intonacja) (standard brytyjski).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady poprawnej wymowy angielskiej (standard brytyjski); zjawiska suprasegmentalne w języku angielskim (rytm, akcent, intonacja); sposoby opisu zjawisk suprasegmentalnych przy użyciu specjalistycznej terminologii.

Umiejętności (potrafi): poprawnie artykułować dźwięki, frazy i zdania, ze szczególnym uwzględnieniem intonacji, zgodnie ze standardem brytyjskim; opisać zjawiska suprasegmentalne przy użyciu specjalistycznej terminologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu w zakresie wymowy języka angielskiego (standard brytyjski) i wiedzy na temat jednostek suprasegmentalnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Fonetyka z intonacją: wymowa amerykańska

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu fonetyki i fonologii języka angielskiego w standardzie amerykańskim; podniesienie kompetencji w zakresie wymowy angielskiej na poziomie suprasegmentalnym; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad wymową, ze szczególnym naciskiem na intonację.

Treści merytoryczne: ćwiczenia artykulacyjne z zakresu cech suprasegmentalnych języka angielskiego (rytm, akcent, intonacja) (standard amerykański).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady poprawnej wymowy angielskiej (standard amerykański); zjawiska suprasegmentalne w języku angielskim (rytm, akcent, intonacja); sposoby opisu zjawisk suprasegmentalnych przy użyciu specjalistycznej terminologii.

Umiejętności (potrafi): poprawnie artykułować dźwięki, frazy i zdania, ze szczególnym uwzględnieniem intonacji, zgodnie ze standardem amerykańskim; opisać zjawiska suprasegmentalne przy użyciu specjalistycznej terminologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu w zakresie wymowy języka angielskiego (standard amerykański) i wiedzy na temat jednostek suprasegmentalnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia

II.12.a. Kultura brytyjska z elementami historii I

Cel kształcenia: usystematyzowanie i uporządkowanie wiedzy z zakresu kultury i historii Wielkiej Brytanii i jej dorobku kulturowo-historycznego; podniesienie kompetencji w zakresie tematyki kulturoznawczo-historycznej w odniesieniu do Wielkiej Brytanii; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad rozwojem wiedzy i zainteresowań kulturoznawczo-historycznych.

Treści merytoryczne: prehistoryczna Brytania; Brytania w czasach rzymskich; Brytania w czasach Anglo-Sasów; panowanie Duńczyków; podbój Anglii przez Normanów i ich

panowanie; dynastia Plantagenetów; *Wojna Róż* i jej skutki; panowanie Tudorów; panowanie Stuartów; Wojna Domowa i Rewolucja; era wiktoriańska; *Pax Britannica*; I wojna światowa, międzywojnie i II wojna światowa; powojenna Brytania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): szeroko pojętą kulturę Wielkiej Brytanii od czasów prehistorycznych do powojennych w kontekście procesów historycznych, społecznych, religijnych i filozoficznych (w ujęciu kulturoznawczym i historycznym); podstawowe kwestie rozwoju historycznego Wielkiej Brytanii – etapy historyczne, dynastie, ważne wydarzenia i ich skutki.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać teksty/treści kulturowo-historyczne/artefakty kulturowe w ogólnym kontekście historyczno-społecznym Wielkiej Brytanii; kojarzyć różne teksty/treści i artefakty z konkretną epoką historyczną oraz powiązać wydarzenia z postaciami historycznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania języka angielskiego, kultury i historii Wysp Brytyjskich

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II.12.b. Kultura brytyjska z elementami historii II

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu kultury i historii Wielkiej Brytanii i jej dorobku kulturowo-historycznego; podnoszenie kompetencji w zakresie tematyki kulturoznawczo-historycznej w odniesieniu do Wysp Brytyjskich; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad rozwojem wiedzy i zainteresowań kulturoznawczo-historycznych; systematyczne budowanie „kapitału” wiedzy i umiejętności z zakresu historii i kultury Wielkiej Brytanii.

Treści merytoryczne: Wielka Brytania a Unia Europejska; Zjednoczone Królestwo i Irlandia: geografia, przemysł i inne podstawowe informacje; system ochrony zdrowia w Zjednoczonym Królestwie; systemy edukacyjne w Zjednoczonym Królestwie; system polityczny i podstawy konstytucyjne Zjednoczonego Królestwa; migracje w/do/z Wielkiej Brytanii – ujęcie historyczno-kulturowe; imperializm brytyjski – ujęcie kulturowe; święta i uroczystości w Wielkiej Brytanii; brytyjskie sporty narodowe; tożsamość narodowa Brytyjczyków; sztuka brytyjska; wybrane brytyjskie subkultury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): szeroko pojętą kulturę Wielkiej Brytanii; wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich teorie stanowiące podstawową wiedzę z zakresu kulturoznawstwa i historii w kontekście Wielkiej Brytanii; główne symbole państwowe i społeczne, święta państwowe, system edukacji, ochrony zdrowia i mechanizmy polityczne kraju, złożoność społeczno-migracyjną Wielkiej Brytanii, sztukę i tożsamość narodową Brytyjczyków.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać teksty/treści kulturowo-historyczne/artefakty kulturowe w ogólnym kontekście historyczno-społecznym Wielkiej Brytanii; kojarzyć różne teksty/treści i artefakty z konkretną epoką, powiązać wydarzenia/przejawy kultury i jej wytwory z jej twórcami i postaciami/wydarzeniami historycznymi; rozpoznać i docenić dorobek kulturowy Wielkiej Brytanii (wynalazki, osiągnięcia naukowe, administracyjne i artystyczne).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania języka angielskiego, kultury i historii Wielkiej Brytanii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II.13. Wstęp do literaturoznawstwa

Cel kształcenia: wprowadzenie i pogłębienie znajomości terminologii literaturoznawczej z zakresu poetyki dzieła literackiego; wskazanie na cechy indywidualne i wspólne utworów literackich; przybliżenie metodologii

literaturoznawczej szkoły formalnej, strukturalnej, post-formalnej i narratologii oraz zasad analizy tekstów literackich w zależności od rodzajów literackich (liryka, epika, dramat); ukazanie kluczowych związków między nauką o literaturze a językoznawstwem.

Treści merytoryczne:

Wykład: literatura pośród innych typów komunikacji, sfery zjawisk w świecie a sfery zjawisk w tekście literackim; znak, sygnał, znaczenie; system, kod, język, repertuar środków; wypowiedź potoczna a wypowiedź literacka; struktury semantyczne, uporządkowania znaków w tekście literackim; hierarchia struktur; czynniki w literackim (i nieliterackim) procesie komunikacji; funkcje językowe a literackie sposoby komunikacji; poetycka organizacja tekstu; autoreferencjalność i autonomia tekstu literackiego; relacje osobowe w tekście; zasady interpretacji tekstu literackiego; uporządkowania tekstowe w poezji (onomatopeja, dźwięk a znaczenie, rymy, aliteracja); sfery zjawisk w tekście narracyjnym; postać literacka jako zespół znaków; uporządkowania poetyckie w fikcji; akcja a wątek; etapy wątku; relacje czasowe a relacje przestrzenne w utworze narracyjnym; typy narratorów; postać a focalizacja; rodzaje dyskursu; tropy literackie a zasada ekwiwalencji: metafora, alegoria, symbol; rodzaje literackie – epika, liryka, dramat a epickość, liryczność i dramatyczność tekstów; dramat jako opozycja funkcji (tekst jako kod i kodeks); monolog dramatyczny; funkcje tekstu jako skryptu do przedstawienia; opozycja na poziomie adresata (publiczność a czytelnik indywidualny); poziomy komunikacji w tekście dramatycznym; procedury interpretacji w dramacie; powiązania literaturoznawstwa i językoznawstwa (Jakobson).

Ćwiczenia: praktyczne zastosowanie wiedzy teoretycznej z wykładów; praca z tekstami literackimi (poezja, proza, dramat); analiza tekstów, w tym rozpoznawanie zagadnień literaturoznawczych wprowadzonych na wykładach na przykładzie wybranych utworów lub ich fragmentów, w szczególności wyróżnianie czynników liryczności, narracyjności i dramatyczności tekstów; identyfikowanie składników świata przedstawionego, znakowego ukształtowania postaci i relacji czaso-przestrzennych; identyfikacja poziomów komunikacji w tekście literackim; poszukiwanie tekstowych wyróżników narratora i autora implikowanego; definiowanie, jak tekst projektuje warunki i style odbioru.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): poetykę i podstawy teorii dzieła literackiego; metody badań literaturoznawczych z nurtu szkoły formalnej, strukturalnej, post-formalnej i narratologii; powiązania literaturoznawstwa z aspektami językoznawstwa.

Umiejętności (potrafi): wskazać i omówić użyte środki stylistyczne oraz funkcje komunikacyjne tekstów literackich i tekstów kultury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie literaturoznawstwa.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.14.a. Gramatyka opisowa I

Cel kształcenia: przedstawienie składni języka angielskiego w ujęciu tradycyjnym z elementami metodologii językoznawstwa generatywnego, ze szczególnym uwzględnieniem składni zdania pojedynczego; przedstawienie tradycyjnego modelu fleksji i słowotwórstwa angielskiego, z elementami fleksji i słowotwórstwa języka staroangielskiego; charakterystyka morfemów fleksyjnych i słowotwórczych w perspektywie językoznawstwa kognitywnego.

Treści merytoryczne:

Wykład: kluczowe różnice między ujęciem tradycyjnym składni a szeroko rozumianą metodologią językoznawstwa generatywnego na przykładzie definicji pojęcia kategorii gramatycznej; miejsce modułu składni w opisie języka; struktura zdania pojedynczego; struktura frazy rzeczownikowej i czasownikowej; schematy walencyjne czasownika; wprowadzenie w problematykę i terminologię badań morfologicznych; definicja morfemu; charakterystyka systemu fleksyjnego języka angielskiego; słowotwórstwo angielskie: derywacja sufiksalna, złożenia, konwersja, derywacja wsteczna, reduplikacja, ucięcia; morfologia ekspresyjna; sekundarne użycia nazw własnych.

Ćwiczenia: szczegółowe wprowadzenie w składnię zdania pojedynczego w języku angielskim, obejmujące takie zagadnienia, jak: zdanie jako struktura, gramatyczne i semantyczne kryteria wyróżniania kategorii gramatycznej; funkcje w strukturze zdania; funkcje w strukturze frazy; struktura predykatowo-argumentowa; argumenty a adjunkty; schematy walencyjne czasowników angielskich; budowa frazy rzeczownikowej; drzewka składniowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): model składni i morfologii języka angielskiego w ujęciu tradycyjnym, językoznawstwa generatywnego; elementy opisu modułu składni i morfologii w perspektywie językoznawstwa kognitywnego.

Umiejętności (potrafi): przyjąć szeroką perspektywę wyszukując, selekcjonując, oceniając i analizując dane językowe oraz zagadnienia badawcze w zakresie składni i morfologii języka angielskiego, wykorzystując elementy różnych podejść metodologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie językoznawstwa i opisu języka angielskiego na poziomie składni i morfologii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.14.b. Gramatyka opisowa II

Cel kształcenia: wprowadzenie w tematykę semantyki w oparciu o wiodące, najnowsze publikacje anglojęzyczne w zakresie metodologii językoznawstwa kognitywnego.

Treści merytoryczne:

Wykład: wprowadzenie do językoznawstwa kognitywnego: założenia metodologiczne, obszary zainteresowań, przedstawiciele; język figuratywny (metafora i metonimia konceptualna, amalgamaty leksykalne, amalgamaty pojęciowe); polisemia.

Ćwiczenia: analizy praktyczne w zakresie języka figuratywnego w różnych tekstach kultury i języku codziennym z zastosowaniem metodologii kognitywnej.

Efekty kształcenia:

Wiedza (zna i rozumie): poziomy opisu języka angielskiego, w szczególności semantyki w zakresie semantyki kognitywnej.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcionować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje potrzebne w pracy badawczej w zakresie semantyki kognitywnej przy użyciu odpowiednich i różnorodnych źródeł i sposobów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie językoznawstwa w odniesieniu do semantyki języka angielskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.15.a. Wybrane zagadnienia z literatury anglojęzycznej I

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi tekstami literatury anglojęzycznej (w tym dziecięcej/młodzieżowej); identyfikacja gatunków literackich w ramach poszczególnych epok literackich; wskazanie na konwencje literackie dominujące w obszarze literatury anglojęzycznej z uwzględnieniem ich ogólnego kontekstu

kulturowego; dyskusje literackie w oparciu o analizę tekstu; kształtowanie nawyku poszukiwania wartości uniwersalnych w literaturze anglojęzycznej z różnych epok historycznych, ze wskazaniem na potrzebę wykorzystania literatury i wartości w niej przekazywanych w pracy nauczyciela; kształtowanie umiejętności czytania i warsztatowej pracy z tekstami.

Treści merytoryczne:

Wykład: wybrane zagadnienia literatury anglojęzycznej w kontekście kulturowym danego okresu; najważniejsze dzieła reprezentujące poszczególne rodzaje i konwencje gatunkowe; cechy kluczowych gatunków literackich w poszczególnych epokach: literatura staroangielska; literatura średnioangielska, czasy Tudorów, W. Shakespeare; siedemnasty wiek w literaturze angielskiej; neoklasycyzm; preromantyzm; romantyzm; epoka wiktoriańska; schyłek epoki wiktoriańskiej; modernizm; XX wiek w literaturze angielskiej.

Ćwiczenia: przedstawienie i analiza kanonicznych dzieł literatury brytyjskiej od literatury staroangielskiej po współczesność; czytanie i analiza utworów/fragmentów utworów uznanych za charakterystyczne i typowe dla danej epoki: „The Wanderer”, „The Dream of the Rood”; G. Chaucer, *The Canterbury Tales* („General Prologue”); W. Shakespeare: wybrane sztuki; J. Donne: wybrane liryki; D. Defoe, *Robinson Crusoe*, J. Swift, *Gulliver’s Travels*; L. Sterne, *Tristram Shandy*; wybrane utwory następujących autorów: J. Austen, E. Brontë, W. Wordsworth, A. Tennyson, G. M. Hopkins, Ch. Dickens, L. Carroll, H.G. Wells, Th. Hardy, O. Wilde, J. Joyce, S. Beckett, G. Mackay Brown, I. McEwan (szczegółowa lista lektur podawana jest wraz z sylabussem przedmiotu), przy wykorzystaniu wiedzy z zakresu historii i kultury Wielkiej Brytanii oraz elementów teorii literatury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): poetykę i teorię dzieła literackiego; metody badań literaturoznawczych z nurtu szkoły formalnej, strukturalnej, post-formalnej i narratologii; powiązania literaturoznawstwa z aspektami językoznawstwa, narratologii i antropologii.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać konwencje i środki stylistyczne funkcjonujące w ramach rodzajów literackich (liryka, epika, dramat) i konwencje gatunkowe, takie jak: elegia, poezja alegoryczna, opowieść ramowa, tragedia elżbietańska, komedia elżbietańska, robinsonada, powieść satyryczna, utopia, powieść obyczajowa, oda, ballada, poezja religijna, powieść o dorastaniu, powieść przestrzeni i postaci, farsa, teatr absurdu, opowiadanie literackie, powieść psychologiczna; omówić użyte środki stylistyczne oraz funkcje komunikacyjne tekstów literackich i tekstów kultury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie literatury anglojęzycznej; rozwoju zainteresowań literaturoznawczych w przyszłości poprzez dalsze lektury.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.15.b. Wybrane zagadnienia z literatury anglojęzycznej II

Cel kształcenia: zarysowanie najważniejszych nurtów i zjawisk w historii literatury amerykańskiej od początku XIX wieku do połowy XX wieku; przedstawienie kluczowych zjawisk i pojęć historyczno-literackich właściwych dla następujących okresów: romantyzm, realizm i modernizm; zapoznanie z najważniejszymi pisarzami amerykańskimi tych epok i z ich dorobkiem; przybliżenie kluczowych dzieł literatury amerykańskiej; ćwiczenie metod analizy literackiej.

Treści merytoryczne:

Wykład: najważniejsze nurty i zjawiska w epoce romantyzmu, realizmu i modernizmu; podstawowe pojęcia historyczno-literackie; najważniejsze postaci sceny literackiej i ich wybrany dorobek; filozofia i dorobek literacki transcendentalizmu amerykańskiego; najważniejsi przedstawiciele amerykańskiej poezji romantycznej; pojęcie amerykańskiego „romansu” i jego najwybitniejsze przykłady; realizm; powstanie i rozwój powieści realistycznej; naturalistyczne tendencje w prozie amerykańskiej; amerykańska poezja w epoce modernizmu; modernistyczne powieści Fitzgeralda, Hemingwaya i Faulknera.

Ćwiczenia: analiza reprezentatywnych utworów, zarówno prozy jak i poezji, najwybitniejszych przedstawicieli literatury amerykańskiej XIX i pierwszej połowy XX wieku: E. A. Poe, H. D. Thoreau, W. Whitmana, E. Dickinson, N. Hawthorne’a, M. Twaina, S. Crane’a, H. Jamesa, F. Scotta Fitzgeralda, W. Faulknera, E. Hemingwaya (szczegółowa lista lektur podawana jest wraz z sylabusem przedmiotu); rozpoznawanie najważniejszych tendencji romantyzmu, realizmu i modernizmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze aspekty literatury amerykańskiej od pierwszych dekad XIX wieku do wybuchu drugiej wojny światowej: poezję i prozę romantyzmu, filozofię amerykańskiego transcendentalizmu, tematykę i techniki prozy realistycznej i naturalistycznej, nowatorstwo prozy i poezji modernistycznej, literaturę „straconego pokolenia”, literaturę „epoki jazzu”; twórczość najważniejszych autorów amerykańskich epoki romantyzmu, realizmu i modernizmu: E. A. Poe, H. D. Thoreau, W. Whitmana, E. Dickinson, N. Hawthorne’a, M. Twaina, S. Crane’a, H. Jamesa, F. Scotta Fitzgeralda, W. Faulknera, E. Hemingwaya.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać teksty literatury amerykańskiej w ich kontekście historyczno-literackim i społecznym; rozpoznawać najważniejsze zjawiska i dokonania literackie romantyzmu, realizmu i modernizmu: oryginalność i innowacyjność amerykańskiej poezji romantycznej, tematykę i techniki prozy romantyzmu, filozofię amerykańskiego transcendentalizmu, tematykę i techniki prozy realistycznej i naturalistycznej, nowatorstwo prozy i poezji modernistycznej, literaturę „straconego pokolenia”, literaturę „epoki jazzu”; z pomocą terminów historyczno-literackich analizować i interpretować teksty literatury amerykańskiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie literatury amerykańskiej w określonych ramach historycznych.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.16. Warsztaty teatralne

Cel kształcenia: przedstawienie teorii i praktyki teatralnych technik edukacyjnych (nowe wychowanie Johna Deweya, Nowoczesna Szkoła Francuska Celestine Freineta pedagogika teatru Hansa Wolfganga Nickela, psychodrama – Jacob L. Moreno, kształcenie estetyczne, teatr współczesny i pedagogika teatru, teatr i szkoła, historia pedagogiki teatru – Ulrike Hentschel, Theater of the Oppressed Augusto Boala); zapoznanie z edukacją teatralną w nauczaniu języka angielskiego, jako procesem przyswajania, nabywania i przekazywania wiedzy o teatrze i dziele teatralnym (w jego wymiarze literackim i interdyscyplinarnym); kształcenie postawy otwartości oraz kompetencji kulturowych studentów jako świadomych odbiorców oraz propagatorów teatru; opanowanie umiejętności określania celów pracy (doboru metod w odniesieniu do nauczania języka angielskiego, planowania działań oraz ewaluacji) oraz umiejętności pracy z grupą (i w grupie) w wykorzystaniu technik teatralnych.

Treści merytoryczne: definicja „teatru”, „dzieła teatralnego” i „teatroterapii” w świetle współczesnej metodologii nauczania języków obcych; podstawy wiedzy o teatrze

i dziele teatralnym: prateatr (maski, lalki, zróżnicowanie kulturowe, teatr a religia, katharsis); teatr współczesny – kierunki zmian ku pedagogice (Odin Teatret, Teatr Laboratorium, Gardzienice); teatr lalkowy – komedia del arte, teatr etniczny (japoński, jawajski), Punch and Judy – jarmarczny teatr angielski, specyfika pracy z lalką: ujęcie praktyczne, warsztatowe; teatroterapia i jej cele programowe: przygotowanie do aktywnego uczestnictwa w kulturze, rozbudzenie potrzeby zdobywania wiedzy o innym człowieku i konfrontowanie tej wiedzy z samym sobą; praca z tekstem literackim w języku angielskim: ćwiczenia dykcyjne (recytacja, melorecytacja); drama: cele edukacyjne dramy (wychowawcze, terapeutyczne, kreatywne, inspirujące, komunikacyjne, integrujące i indywidualizujące), drama jako narzędzie pracy w nauczaniu języka obcego: przykładowe scenariusze dramo-lingwistyczne (zabawy dramowe, inscenizacje improwizowane); metody i techniki dramy (rozmowa, rzeźba, stop-klatka, zabawy, ćwiczenia wykorzystujące zmysły, opowiadanie odtwórcze), nabywanie praktycznych umiejętności w przygotowaniu i prowadzeniu dramy na zajęciach, umiejętność indywidualizacji pracy z dramą jako metodą dydaktyczno-wychowawczą pomocną w nauczaniu języka angielskiego na poziomie I i II w systemie edukacyjnym; planowanie i organizacja zajęć opartych na metodach teatralnych oraz wybieranie, tworzenie i dostosowywanie odpowiednich materiałów do tworzenia anglojęzycznych ćwiczeń, dram i prezentacji teatralnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z dziedziny teatru, teatroterapii i dramy; sposoby wykorzystania technik teatralnych w nauczaniu języków obcych z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów na I i II etapie edukacyjnym; język angielski zgodnie z wymogami C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w zakresie twórczego wykorzystania go w technikach teatralnych w aspekcie edukacyjnym.

Umiejętności (potrafi): zaprojektować i poprowadzić teatralne warsztaty edukacyjne w języku angielskim z wykorzystaniem języka z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów na I i II etapie edukacyjnym; samodzielnie i twórczo zaadaptować tekst literacki na potrzeby działań teatralnych; opracować przedstawienie lub warsztaty w języku angielskim zgodnie z wymogami poziomu C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; stworzyć i zorganizować zespół, który może omawiać i przeprowadzać warsztaty związane z wykorzystaniem teatru i technik teatralnych w edukacji językowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystywania swojej wiedzy do organizowania

i prezentowania wydarzeń edukacyjno-teatralnych w języku angielskim, z udziałem uczestników o różnym poziomie znajomości języka i edukacji, zarówno w kontekście zawodowym jak też wolontarystycznym.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.17. Wybrane zagadnienia językoznawcze

Historia języka angielskiego

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi aspektami historii języka angielskiego, w tym terminologią i głównymi dziedzinami lingwistyki historycznej.

Treści merytoryczne:

Wykład: język staroangielski: podstawowa gramatyka i słownictwo; Kronika Anglosaska; runy; początki lingwistyki historycznej; Sir William Jones i jego wkład

w rozwój językoznawstwa; prawa Grimma; zmiany fonetyczne; wyrazy pokrewne; typologia języków indoeuropejskich; gotyk.

Cwiczenia: analiza w kontekście komparatywnym fragmentów następujących tekstów: *Anglo-Saxon Chronicle*, *Alfred's preface to Gregory*, *Ælfic's colloquies*, *The Lord's Prayer*.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): historyczną zmienność języka angielskiego.

Umiejętności (potrafi): porównywać zjawiska gramatyczne i leksykalne w językach angielskim i polskim w aspekcie historycznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie lingwistyki historycznej w celu optymalizacji nauki języka angielskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Wstęp do językoznawstwa kognitywnego

Cel kształcenia: panoramiczne, całościowe przedstawienie metodologii językoznawstwa kognitywnego, jego metod i zakresu badań, przedstawicielei głównego nurtu; przedstawienie metod i narzędzi badawczych przyjętych w językoznawstwie kognitywnym do szczegółowych i pogłębionych analiz różnych danych językowych, współczesnych i w perspektywie historycznej.

Treści merytoryczne:

Wykład: pogłębione wprowadzenie w główne założenia językoznawstwa kognitywnego; panoramiczne przedstawienie metodologii językoznawstwa kognitywnego w kontekście innych metodologii współczesnego językoznawstwa; pogłębione przedstawienie badań prowadzonych w metodologii językoznawstwa kognitywnego dotyczących zjawisk językowych tradycyjnie ujmowanych w modułach: fonologicznym, morfologicznym, składniowym, semantycznym, pragmatycznym; językoznawstwo kognitywne w perspektywie interdyscyplinarnej; modele współistniejące w nurcie językoznawstwa kognitywnego (Talmy'ego, Langackera).

Ćwiczenia: pogłębiona analiza różnych danych językowych z użyciem narzędzi badawczych językoznawstwa kognitywnego, obejmująca kluczowe obszary badań, takie jak kategoryzacja, polisemia, metonimia w powiązaniu z metaforą, porównanie, litota, hiperbola, amalgamaty konceptualne; analiza struktur składniowych języka angielskiego jako wykładników konstruowania: anafora, tranzytywność, czasowniki zwrotne w języku staroangielskim, strona bierna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele opisu zjawisk językowych i komunikacji w ujęciu językoznawstwa kognitywnego; zakres i metody badań prowadzonych w tej metodologii.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się specjalistyczną terminologią przyjętą w publikacjach językoznawców kognitywnych w profesjonalnych wypowiedziach w zakresie zagadnień objętych kursem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie językoznawstwa kognitywnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.18.a. Kurs specjalizacyjny I

Cel kształcenia: zapoznanie z metodologią badań i narzędziami w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą w wybranej przez studenta dyscyplinie, w której prowadzi badania własne (językoznawstwo/literaturoznawstwo); poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranej dyscypliny.

Treści merytoryczne: przegląd, omówienie i analiza wybranych tekstów naukowych związanych z wybraną dyscypliną (językoznawstwo/literaturoznawstwo).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane teorie językoznawcze i metody badań językoznawczych/ wybrane teorie literaturoznawcze i metody badań literaturoznawczych.

Umiejętności (potrafi): dobierać i stosować odpowiednie metody i narzędzia badawcze do rozwiązania problemów w zakresie językoznawstwa/literaturoznawstwa; czytać ze zrozumieniem teksty naukowe w języku angielskim w zakresie językoznawstwa/literaturoznawstwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego podejmowania i inicjowania działań badawczych w zakresie językoznawstwa/literaturoznawstwa, świadomie korzystające ze źródeł w różnych mediach.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.18.b. Kurs specjalizacyjny II

Cel kształcenia: poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu zagadnień metodologicznych i narzędzi badawczych w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą w wybranej przez studenta dyscyplinie, w której prowadzi badania własne (językoznawstwo/literaturoznawstwo).

Treści merytoryczne: przegląd, omówienie i analiza wybranych tekstów naukowych związanych z wybraną dyscypliną (językoznawstwo/literaturoznawstwo); szczegółowa analiza wybranego materiału źródłowego.

Wiedza (zna i rozumie): wybrane teorie językoznawcze i metody badań językoznawczych/ wybrane teorie literaturoznawcze i metody badań literaturoznawczych.

Umiejętności (potrafi): dobierać i stosować odpowiednie metody i narzędzia badawcze do rozwiązania problemów w zakresie językoznawstwa/literaturoznawstwa; czytać ze zrozumieniem teksty naukowe w języku angielskim w zakresie językoznawstwa/literaturoznawstwa i wykorzystać je w badaniach własnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego podejmowania i inicjowania działań badawczych w zakresie językoznawstwa/literaturoznawstwa, świadomie korzystające ze źródeł w różnych mediach.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.19. Wykład monograficzny

Wykład monograficzny: językoznawczy

Cel kształcenia: wyodrębnione, całościowe przedstawienie jednej z wiodących metodologii we współczesnym językoznawstwie; prezentacja różnorodnych metod i zakresu badań prowadzonych w tej metodologii.

Treści merytoryczne: przedstawienie głównych założeń wybranej metodologii we współczesnym językoznawstwie, zakresu prowadzonych badań oraz metod badawczych; przedstawienie wybranego zakresu szczegółowych treści merytorycznych poprzez ich pogłębione ujęcie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): modele opisu zjawisk językowych i komunikacji w ujęciu wybranej metodologii w obrębie współczesnego językoznawstwa; zakres i metody badań prowadzonych w tej metodologii.

Umiejętności (potrafi): identyfikować zjawiska językowe, które można opisać metodami i narzędziami wybranej metodologii w obrębie współczesnego językoznawstwa; zastosować odpowiednie narzędzia badawcze do ich opisu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie opisu języka angielskiego w wybranej metodologii językoznawczej; wykorzystania wiedzy z zakresu językoznawstwa do optymalizacji procesu własnego rozwoju jako świadomego użytkownika języka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Wykład monograficzny: literaturoznawczy

Cel kształcenia: wyodrębnione, całościowe przedstawienie wybranego zagadnienia związanego z literaturą anglojęzyczną i współczesnym literaturoznawstwem.

Treści merytoryczne: przedstawienie i szczegółowe omówienie wybranego aspektu literatury anglojęzycznej w odniesieniu do metodologii współczesnych badań literaturoznawczych.

Wiedza (zna i rozumie): wybraną teorię i metody współczesnych badań literaturoznawczych; poetykę i podstawy dzieła literackiego.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać teksty literackie w ogólnym kontekście historyczno-społecznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie literatury anglojęzycznej i wybranej metodologii literaturoznawczej; wykorzystania wiedzy z zakresu literaturoznawstwa do optymalizacji procesu własnego rozwoju naukowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Wykład monograficzny: kulturoznawczy

Cel kształcenia: wyodrębnione, całościowe przedstawienie wybranego zagadnienia dotyczącego badań kulturoznawczych.

Treści merytoryczne: przedstawienie i szczegółowe omówienie treści merytorycznych dotyczących wybranego zagadnienia w obrębie badań kulturoznawczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane zagadnienie w obrębie badań kulturoznawczych; metody analizowania tekstów kultury i towarzyszących im kontekstów historyczno-społecznych.

Umiejętności (potrafi): dobierać i stosować odpowiednie metody i narzędzia badawcze do analizowania problemów w pracy badawczej związanej z kulturoznawstwem oraz umiejscawiać teksty kultury w kontekście historyczno-społecznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia wiedzy z zakresu kulturoznawstwa w pracy badawczej i zawodowej; krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wybranych zagadnień kulturoznawczych; wykorzystania wiedzy z zakresu kulturoznawstwa do optymalizacji procesu własnego rozwoju naukowego i zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II.20. Gramatyka kontrastywna

Cel kształcenia: zapoznanie z różnorodnością języków naturalnych na świecie oraz elementami języka, które mogą stanowić podobieństwa i różnice między tymi językami; uświadomienie wpływu języka na postrzeganie rzeczywistości.

Treści merytoryczne: zakres i cele językoznawstwa kontrastywnego; porównywanie systemów językowych w zakresie morfologii, semantyki i składni, w szczególności porównanie gramatycznych systemów języka polskiego i angielskiego (użycie czasów, strony biernej, okresów warunkowych, wyrażania modalności).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody językoznawstwa kontrastywnego, za pomocą których prowadzi się analizy porównawcze; zagadnienia językowe dotyczące morfologii, semantyki i składni w aspekcie komparatywnym.

Umiejętności (potrafi): porównywać zjawiska gramatyczne i leksykalne w językach angielskim i polskim, takie jak procesy słowotwórcze oraz użycie czasów, strony biernej, okresów warunkowych, wyrażania modalności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie badań kontrastywnych; uznania w pracy zawodowej znaczenia wpływu języka rodzimego na proces uczenia się języka obcego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.21. Elementy psychologii w edukacji

Cel kształcenia: zaznajomienie z problematyką psychologii w edukacji, podstawowymi nurtami oraz problemami i koncepcjami ze świata psychologii mającymi szczególne znaczenie w procesie edukacyjnym; przygotowanie do zastosowania nabytej wiedzy w praktyce nauczycielskiej.

Treści merytoryczne: główne nurty psychologii w edukacji: behawioryzm, psychologia kognitywna, humanizm, interakcjonizm i konstruktywizm społeczny; psychologiczne aspekty relacji nauczyciel – uczeń, podstawowe mechanizmy środowiska edukacyjnego oraz zjawiska towarzyszące uczeniu się; zagadnienia psychologii i edukacji pozytywnej: przyjemność językowa, lęk językowy, teoria przepływu i optymalnego doświadczenia, dobrostan ucznia i nauczyciela; podstawowe informacje dotyczące zapamiętywania i motywacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne nurty psychologii w edukacji: behawioryzm, psychologia kognitywna, humanizm, interakcjonizm i konstruktywizm społeczny; psychologiczne aspekty relacji nauczyciel – uczeń, podstawowe mechanizmy środowiska edukacyjnego oraz zjawiska towarzyszących uczeniu się; zagadnienia psychologii i edukacji pozytywnej: przyjemność językowa, lęk językowy, teoria przepływu i optymalnego doświadczenia, dobrostan ucznia i nauczyciela; podstawowe informacje dotyczące zapamiętywania i motywacji.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu teorii psychologicznych w praktyce nauczycielskiej, korzystając z odpowiednich źródeł; obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne oraz analizować je z wykorzystaniem nabytej wiedzy; proponować rozwiązania częstych problemów pojawiających się w pracy nauczyciela.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego pogłębiania zdobytej wiedzy; podjęcia starań mających na celu rozwój zawodowy; pełnienia roli lidera oraz organizowania pracy w grupie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. 22. a. Kultura amerykańska z elementami historii I

Cel kształcenia: usystematyzowanie i uporządkowanie wiedzy z zakresu kultury i historii USA i ich dorobku kulturowo-historycznego; podniesienie kompetencji w zakresie tematyki kulturoznawczo-historycznej w odniesieniu do USA; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad rozwojem wiedzy i zainteresowań kulturoznawczo-historycznych.

Treści merytoryczne: Ameryka pre-kolumbijska; kolonizacja europejska w Ameryce Północnej; droga do niepodległości USA; wojna o niepodległość; wczesna Republika; ekspansja na zachód kontynentu; konflikty regionalne i wojna secesyjna; rozwój i uprzemysłowienie; niezadowolenie i reformy; I wojna światowa i Wielki Kryzys; II wojna światowa; Ameryka powojenna; USA w XXI wieku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): szeroko pojętą kulturę USA od czasów prehistorycznych do powojennych w kontekście procesów historycznych, społecznych, religijnych i filozoficznych (w ujęciu kulturoznawczym i historycznym); podstawowe kwestie rozwoju historycznego USA – etapy historyczne, system prezydencki, ważne wydarzenia i ich skutki historyczno-kulturowe.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać teksty/treści kulturowo-historyczne/artefakty kulturowe w ogólnym kontekście historyczno-społecznym dotyczącym USA; kojarzyć różne teksty/treści i artefakty z konkretną epoką historyczną oraz powiązać wydarzenia z postaciami historycznymi i ze świata kultury USA.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania języka angielskiego, kultury i historii USA.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II.22.b. Kultura amerykańska z elementami historii II

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu kultury i historii USA i ich dorobku kulturowo-historycznego; podnoszenie kompetencji w zakresie tematyki kulturoznawczo-historycznej w odniesieniu do USA; wypracowanie nawyku samodzielnej pracy nad rozwojem wiedzy i zainteresowań kulturoznawczo-historycznych; systematyczne budowanie „kapitału” wiedzy i umiejętności z zakresu historii i kultury USA.

Treści merytoryczne: USA: geografia, przemysł i inne podstawowe informacje; podstawowe amerykańskie symbole narodowe; system opieki zdrowotnej w USA; systemy edukacyjne w USA; system polityczny USA i podstawy konstytucyjne państwa; Latynosi w USA; mniejszości etniczne w USA: Afroamerykanie; amerykańscy Indianie, Inuici, mity i fakty dotyczące *Dzikiemu Zachodu*; *Amerykański Sen*; ikoniczne gadżety kultury amerykańskiej; amerykańskie sporty narodowe; amerykański przemysł filmowy; kultura komiksu; muzyka rockowa; amerykańskie święta.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): szeroko pojętą kulturę USA; wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich teorie stanowiące podstawową wiedzę z zakresu kulturoznawstwa i historii w kontekście USA; główne symbole państwowe i społeczne, święta państwowe, system edukacji, ochrony zdrowia i mechanizmy polityczne kraju, złożoność społeczno-migracyjną USA, sztukę i tożsamość narodową Amerykanów.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać teksty/treści kulturowo-historyczne/artefakty kulturowe w ogólnym kontekście historyczno-społecznym USA; kojarzyć różne teksty/treści i artefakty z konkretną epoką, powiązać wydarzenia/przejawy kultury i jej wytwory z jej twórcami i postaciami/wydarzeniami historycznymi; rozpoznać i docenić dorobek kulturowy USA (wynałazki, osiągnięcia naukowe, administracyjne, sportowe i artystyczne).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania języka angielskiego, kultury i historii USA.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II.23. Wykład do wyboru II

Literatura amerykańska a środowisko naturalne

Cel kształcenia: zapoznanie z głównymi zagadnieniami związanymi z badaniem znaczenia przyrody i sposobów jej przedstawienia w literaturze amerykańskiej; przedstawienie wybranych problemów oraz utworów z uwzględnieniem szerszego kontekstu kultury Zachodu, a także rozwijającej się prężnie ekokrytyki.

Treści merytoryczne: amerykański „dyskurs środowiskowy”, amerykański Crusoe; wpływ przesuwanej się granicy na kształtowanie się charakteru Amerykanów; pojęcie „wyjącej dziczy” (*the howling wilderness*) i jej historyczne znaczenie; duchowe, narodowe i estetyczne znaczenie amerykańskiej dzikiej przyrody; amerykański transcendentalizm jako rodzaj myślenia ekologicznego; ekosystem, adaptacja, współewolucja; wielki łańcuch bytu; etyka ziemi i sumienie ekologiczne; kartezjańska koncepcja jaźni i jej konsekwencje; hipoteza Gai; „głęboka ekologia”; paradygmat antropocentryczny i ekocentryczny; ekokryzys, „ekobójstwo”, masowe wymieranie gatunków, antropocen.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): szczegółowe zagadnienia z zakresu relacji między człowiekiem i środowiskiem naturalnym w odniesieniu do literatury amerykańskiej, czyli „ujarzmianie” dzikiej przyrody, ekspansja na zachód i jej konsekwencje dla środowiska naturalnego i rdzennych mieszkańców kontynentów, niszczenie przyrody, próby zachowania bezcennego dziedzictwa przyrodniczego, początki ruchu ekologicznego, zmienianie się społecznej postawy wobec dóbr przyrody, wyłanianie się nowej etyki i nowego paradygmatu opartych na poszanowaniu praw innych istot.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać teksty literatury amerykańskiej podejmujące problematykę środowiska naturalnego we współczesnym kontekście kulturowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy na temat utworów literatury amerykańskiej podejmujących zagadnienia związane z rolą środowiska naturalnego i koniecznością jego ratowania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Storytelling w literaturze i kulturze

Cel kształcenia: ukazanie zagadnienia storytelling w perspektywie interdyscyplinarnej, wychodząc z gruntu literaturoznawstwa i poszerzając ogląd o perspektywę interdyscyplinarną: antropologiczną, filozoficzną i kognitywną; analiza współczesnych podejść teoretycznych do zagadnienia storytelling, czyli opowiadania historii w typie narracyjnych przekazów ustnych i pisanych, literackich i nieliterackich, wizualnych i innych, tworzonych w mediach tradycyjnych i intermedialnych.

Treści merytoryczne: zagadnienia, aspekty i techniki procesu komunikacji w sytuacjach storytelling zorientowanych na różne rodzaje projektowanego efektu; analiza wybranych przykładów tekstów kultury pisanej i oralnej, tekstów literackich, nieliterackich, telewizyjnych (seriale), filmowych, prasowych, internetowych, dramatu, bajki i baśni magicznej, sztuk wizualnych (malarstwo, gobelin) pod kątem specyficznych dla danego medium środków; określenie, jak storytelling funkcjonuje w kulturze.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): szczegółowe zagadnienia związane z opowiadaniem historii przez konstrukcję postaci, budowanie (lub burzenie) spójności, dialogiczność i polifoniczność narracji, aspekty czasowe, aspekty przestrzenne, wydarzenia, użycie doświadczeń (wielozmysłowych, fikcjonalność, zorientowanie na prawdopodobieństwo i/lub fikcjonalność, przyjętą dynamiczną lub statyczną focalizację; aspekty storytelling w gatunkach literackich i nieliterackich, prasowych, serialach telewizyjnych, filmach krótko i długometrażowych, (auto)biografii; storytelling w kontekście antropologii; sposoby budowania (estetycznej) iluzji, projektowania odbioru i/lub manipulowania odbiorem, reprezentacji autora implikowanego, mediacji; użycie narracji w różnych mediach i środki służące budowaniu określonych funkcji i efektów storytelling; zagadnienia związane z (nie)wiarygodnością storytelling.

Umiejętności (potrafi): zidentyfikować wyznaczniki narracyjności w zależności od konwencji gatunkowych tekstów literatury i kultury; rozpoznać używane w storytelling techniki i ich funkcje w różnych typach tekstów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie literaturoznawczej i interdyscyplinarnej teorii storytelling.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Dziecko w społeczeństwie edwardiańskim

Cel kształcenia: zapoznanie z tłem społeczno-historycznym i kulturowym Wielkiej Brytanii przełomu wieków XIX i XX ze szczególnym uwzględnieniem postaci dziecka i jego miejsca w społeczności omawianego okresu.

Treści merytoryczne: miejsce i rola dziecka w społeczeństwie edwardiańskim (dziecko w domu/rodzinie, szkole, wśród rówieśników, w hierarchii społecznej) na podstawie odniesień do źródeł historycznych, filmów i zdjęć dokumentalnych, a także do sztuk plastycznych oraz fragmentów utworów anglojęzycznej literatury przełomu wieków XIX i XX takich pisarzy jak: J.M. Barrie, R. Kipling, Saki, E.M. Forster, K. Mansfield, V. Woolf.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia dotyczące roli i miejsca dziecka w społeczeństwie angielskim z początków wieku XX oraz ich kontekst kulturowy.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać teksty kultury anglojęzycznej przełomu wieków XIX i XX, poruszające kwestie dziecka, w ich ogólnym kontekście historyczno-społecznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomej, dzięki posiadanej perspektywie historyczno-społecznej, akceptacji różnorodności kulturowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II.24. Komunikacja

Komunikacja interpersonalna

Cel kształcenia: przedstawienie wpływu kontekstu fizycznego, społecznego i językowego na przebieg i interpretację komunikacji interpersonalnej; uświadomienie studentom roli percepcji ja i nie-ja w komunikacji.

Treści merytoryczne:

Wykład: zdefiniowanie komunikacji interpersonalnej; kontekst w komunikacji; język w komunikacji; uczestnicy komunikacji: ja i nie-ja; komunikacja a relacja; nawiązywanie, podtrzymywanie, kończenie relacji; kompetencja komunikacyjna – jak nad nią pracować?

Ćwiczenia: ćwiczenia w zakresie komunikacji w czasie kryzysu, komunikacji bez przemocy, budowania relacji intymnej oraz budowania wyuczonego optymizmu w oparciu o dialog intrapersonalny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorie redukcji niepewności i wymiany społecznej oraz miejsce komunikacji interpersonalnej w systemie komunikacji; problemy rozwoju człowieka w aspekcie psychologicznym i społecznym w odniesieniu do różnych obszarów aktywności człowieka ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji interpersonalnej, zwłaszcza w odniesieniu do zawodów wymagających komunikacji interpersonalnej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej do wyrażania własnych opinii, wątpliwości i sugestii; zrozumieć innych uczestników aktu komunikacyjnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikacji interpersonalnej z osobami z różnych środowisk ze zrozumieniem ich odmienności oraz odmienności ich

poglądów; rozwiązywania konfliktów w oparciu o dialog; budowania pozytywnej atmosfery za pomocą komunikacji interpersonalnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Komunikacja międzykulturowa

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami komunikacji międzykulturowej

i uświadomienie różnic w stylach komunikacji różnych kultur; zaznajomienie z czynnikami wpływającymi na przebieg i interpretację komunikacji międzykulturowej.

Treści merytoryczne:

Wykład: teoria komunikacji w ujęciu Jakobsona; zdefiniowanie komunikacji międzykulturowej; wymiary kultury, typologia kultur, kultury narodowe; komunikacja kulturowa w edukacji; globalizacja i zmiana kulturowa; etnocentryzm, stereotypy i uprzedzenia.

Ćwiczenia: ćwiczenia w budowaniu efektywnej komunikacji międzykulturowej; stereotypy i ich rola w codziennym dyskursie międzykulturowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię komunikacji w ujęciu Jakobsona w odniesieniu do komunikacji międzykulturowej oraz miejsce komunikacji międzykulturowej w systemie komunikacji; problemy rozwoju człowieka w aspekcie społecznym w odniesieniu do kultury.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać posiadaną wiedzę o komunikacji międzykulturowej do wyrażania własnych opinii, wątpliwości i sugestii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): komunikacji z osobami z różnych środowisk i kultur ze zrozumieniem ich odmienności oraz odmienności ich poglądów; rozwiązywania konfliktów w oparciu o dialog; budowania pozytywnej atmosfery za pomocą komunikacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

II.25.a. Seminarium licencjackie i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranej przez studenta dyscypliny i jej metodologii badań w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą i przygotowanie do pisania pracy licencjackiej w wybranej dyscyplinie (językoznawstwo/ literaturoznawstwo).

Treści merytoryczne: zapoznanie się z zasadami pisania prac dyplomowych zgodnych z wymogami dyscypliny (językoznawstwo/literaturoznawstwo), w której student prowadzi badania własne; pogłębienie i poszerzenie wiedzy merytorycznej z zakresu wybranej dyscypliny; zasady gromadzenia i opracowywania materiałów źródłowych typowych dla danej dziedziny badań; metodologia prowadzenia samodzielnej analizy zgodna z wybraną dyscypliną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane teorie językoznawcze i metody badań językoznawczych/ wybrane teorie literaturoznawcze i metody badań literaturoznawczych.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje potrzebne w pracy badawczej w wybranej dziedzinie językoznawstwa/ literaturoznawstwa przy użyciu odpowiednich i różnorodnych źródeł i sposobów; przeprowadzać kwerendę biblioteczną, wykorzystywać bazy danych, edytować tekst ze stosowną dbałością o prawa autorskie; pracować zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego i osiągać wyznaczone przez niego cele.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego podejmowania i inicjowania działań badawczych związanych z przygotowaniem pracy dyplomowej i świadomego użytkowania informacji pozyskanych z różnych mediów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.25.b. Seminarium licencjackie i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranej przez studenta dyscypliny (językoznawstwo/ literaturoznawstwo) i jej metodologii badań w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą i samodzielne napisanie pracy licencjackiej.

Treści merytoryczne: zasady gromadzenia i opracowywania materiałów źródłowych typowych dla danej dziedziny badań; metodologia prowadzenia analizy zgodna z wybraną dyscypliną (językoznawstwo/ literaturoznawstwo); prezentacje postępów nad zagadnieniami tematycznymi realizowanymi przez studentów; indywidualne i grupowe referowanie wybranych problemów badawczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane teorie językoznawcze i metody badań językoznawczych/ wybrane teorie literaturoznawcze i metody badań literaturoznawczych.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje potrzebne w pracy badawczej w wybranej dziedzinie językoznawstwa/literaturoznawstwa przy użyciu odpowiednich i różnorodnych źródeł i sposobów; przeprowadzać kwerendę biblioteczną; wykorzystywać bazy danych; edytować tekst ze stosowną dbałością o prawa autorskie; przygotowywać pracę dyplomową w języku angielskim z wykorzystaniem ujęć teoretycznych w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo/ literaturoznawstwo); pracować zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego i osiągać wyznaczone przez niego cele.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego podejmowania i inicjowania działań badawczych związanych z przygotowaniem pracy dyplomowej i świadomego użytkowania informacji pozyskanych z różnych mediów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.26. Etyka zawodu nauczyciela

Cel kształcenia: prezentacja najważniejszych dylematów i problemów etycznych wynikających ze specyfiki działalności zawodowej nauczyciela na różnych etapach kształcenia: przedszkolnym, szkolnym, akademickim; omówienie problematyki etyki zawodowej.

Treści merytoryczne: najważniejsze problemy etyki zawodowej nauczyciela zarówno w odniesieniu do dziejów tej problematyki, jak jej uwarunkowań współczesnych: pojęcie etosu, honoru i zagadnienia etyki zawodowej we współczesnych zawodach, ze szczególnym uwzględnieniem etycznych aspektów pracy nauczyciela akademickiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy prawne i organizacyjne oraz zasady etyczne obowiązujące w instytucjach prowadzących działalność zawodową, związaną z edukacją; normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym); dylematy otaczającego świata i ich oddziaływanie na projektowanie swojego rozwoju zawodowego.

Umiejętności (potrafi): właściwie argumentować i udowadniać swoje przekonania etyczne

w różnych sytuacjach życia zawodowego i prywatnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania uniwersalnych zasad i norm etycznych w działalności zawodowej nauczyciela, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III – BN- PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE

III.1. Pedagogika ogólna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawową terminologią i wybranymi zagadnieniami z zakresu pedagogiki ogólnej.

Treści merytoryczne:

Wykład: pedagogika jako dyscyplina naukowa; terminologia pedagogiczna; wychowanie w kontekście rozwoju; współczesne nurty (dyskursy) dydaktyczno-wychowawcze; modele współczesnej szkoły: szkoła tradycyjna versus szkoła alternatywna; rola nauczyciela i styl jego pracy; pojęcia integracji i inkluzji; uczniowie z trudnościami w nauce; indywidualizacja procesu edukacyjnego.

Ćwiczenia: zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej oraz style kierowania klasą, ład i dyscyplina; poszanowanie godności dziecka, ucznia lub wychowanka; różnicowanie, indywidualizacja i personalizacja pracy z uczniami w szkole tradycyjnej i alternatywnej; funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej; procesy społeczne w klasie; rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej; uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (indywidualizacja procesu edukacyjnego).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię pedagogiczną; współczesne nurty (dyskursy) pedagogiczne; modele współczesnej szkoły; rolę nauczyciela w procesie edukacji i style jego pracy; zasady poznawania uczniów i zarządzania klasą szkolną (dyscyplina, rozwiązywanie konfliktów); pojęcia integracji i inkluzji w kontekście uczniów z trudnościami w uczeniu się oraz specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Umiejętności (potrafi): wybrać program zgodny z aktualnymi wymaganiami i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów; ocenić nurty i metody pedagogiczne oraz formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.2. Psychologia ogólna

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę współczesnej psychologii, jej najważniejszych problemów, koncepcji i strategii badawczych; zaznajomienie z podstawową terminologią, podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami.

Treści merytoryczne:

Wykład: o czym jest psychologia?; psychologia percepcji; osoba a sytuacja – eksperyment Zimbardo; psychologia uczenia się; psychologia pamięci; psychologia emocji; psychologia motywacji; psychologia osobowości; psychologia inteligencji; podstawy psychologii społecznej; psychologia zaburzeń; psychologia zdrowia i radzenie sobie ze stresem; zastosowania psychologii.

Ćwiczenia: praktyczne zastosowanie zagadnień teoretycznych omawianych na wykładach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego; teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych; proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przewycięzania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomaganie rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami; zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.

Umiejętności (potrafi): skutecznie i świadomie komunikować się; porozumieć się w sytuacji konfliktowej; rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.3. Pedagogika

Cel kształcenia: rozwijanie wiedzy z zakresu pedagogiki oraz doskonalenie umiejętności

i kompetencji w kontekście przyszłej pracy nauczyciela.

Treści merytoryczne: system oświaty: organizacja i funkcjonowanie systemu oświaty w Polsce i innych krajach, podstawowe zagadnienia prawa oświatowego, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, podstawa programowa

w kontekście programu nauczania; działania wychowawczo-profilaktyczne; tematyka oceny jakości działalności szkoły.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy współczesnych systemów oświaty, ich organizację i funkcjonowanie; aktualną podstawę programową; tematykę oceny jakości szkoły.

Umiejętności (potrafi): wybrać program nauczania zgodny z aktualnymi wymaganiami i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów; zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy; samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4. Psychologia edukacyjna

Cel kształcenia: omówienie wybranych zagadnień z zakresu psychologii wychowania i nauczania; wskazanie na znaczenie edukacji dla rozwoju psychicznego jednostki; zapoznanie z głównymi ideologiami edukacji, problematyką aksjologiczno-wychowawczą, charakterystyką podstawowych środowisk wychowawczych.

Treści merytoryczne: trzy główne nurty myślenia psychologicznego i pedagogicznego, z których wyłaniają się trzy odmienne koncepcje dziecka, a w konsekwencji dochodzi do sformułowania trzech różnych ideologii edukacji; zagadnienia dotyczące błędów i trudności wychowawczych i roli w psychologa szkole: rozwój człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym (ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania narządu słuchu, wzroku i równowagi), jak i psychologicznym oraz społecznym, procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, psychologiczne podstawy wychowania i kształcenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny; rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć); rozwój społeczno-emocjonalny

i moralny; zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania; rozwój wybranych funkcji psychicznych; normę rozwojową; rozwój i kształtowanie osobowości; rozwój w kontekście wychowania; zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych; podstawy funkcjonowania narządu słuchu, wzroku i równowagi; teorie integralnego rozwoju ucznia; dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów; zaburzenia zachowania; zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia.

Umiejętności (potrafi): obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania; zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego na podstawie świadomej autorefleksji i informacji zwrotnej od innych osób.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym; wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.5. Praktyka psychologiczno-pedagogiczna

Cel kształcenia: przygotowanie do zadań praktycznego wykonywania zawodu nauczyciela na I i II etapie edukacyjnym, ze szczególnym uwzględnieniem roli wychowawcy klasy i prowadzenia uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Treści kształcenia: uruchomienie wiedzy studenta uzyskanej podczas zajęć z psychologii i pedagogiki ogólnej w procesie obserwacji i refleksji nad procesem edukacyjnym; określenie miejsca nauczyciela i podmiotu jego zabiegów w przebiegu złożonej i wieloaspektowej relacji wzajemnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; organizację, statut i plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego; zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.

Umiejętności (potrafi): wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych

i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów; wyciągać wnioski, w miarę możliwości,

z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas; wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

IV – CN – PODSTAWY DYDAKTYKI I EMISJA GŁOSU

IV.1. Podstawy dydaktyki

Cel kształcenia: zapoznanie studenta z teoretycznymi podstawami procesu nauczania i uczenia się w kontekście języka angielskiego oraz z umiejętnością wykorzystania tej wiedzy w praktyce

Treści merytoryczne: wyjaśnienie podstawowych pojęć z zakresu dydaktyki i nakreślenie celów kształcenia w kontekście nauczania języka angielskiego na I, II i III etapie edukacyjnym; podstawy dotyczące treści nauczania oraz typowych trudności uczniów związanych z ich opanowaniem; zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, interakcja w klasie – techniki do stosowania w praktyce; procesy społeczne w klasie oraz jej integracja; zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowa, modele lekcji i prowadzenie lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; środki dydaktyczne; projektowanie działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się; potrzeba i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych; znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień; autonomia dydaktyczna nauczyciela; sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, metody testowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych; zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów; zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne; konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do

zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela; sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną.

Umiejętności (potrafi): zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej; dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów; wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę; zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym; dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

IV.2. Emisja głosu

Cel kształcenia: poznanie w teorii i w praktyce zasad prawidłowego posługiwania się głosem i higieny głosu umożliwiających ochronę narządów mowy przed skutkami długotrwałego wysiłku; nabycie umiejętności technik poprawnego oddychania, poprawnej artykulacji i wymowy oraz interpretacji tekstu.

Treści merytoryczne: cele, metody i efekty pracy nad prawidłową emisją głosu; oddech jako podstawa prawidłowej fonacji; podparcie oddechowe i wydłużenie fazy wydechowej (2 jednostki); rezonatory i rezonans – budowa, zasady działania; artykulacja – budowa i rola artykulatorów; artykulacja – ćwiczenia, cechy prozodyczne mowy; prozodia – ćwiczenia intonacyjne; prozodia – akcent wyrazowy i zdaniowy, pauza, iloczasy, barwa, wysokość; prawidłowa emisja a komunikacja interpersonalna; wystąpienia publiczne, zaburzenia emisji głosu; higiena głosu w warunkach wzmożonego wysiłku fonacyjnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy; zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emocji głosu; znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela; problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej; metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu; poprawnie posługiwać się językiem polskim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

V – DN - PRZYGOTOWANIE DYDAKTYCZNE DO NAUCZANIA JĘZYKA ANGIELSKIEGO

V.1.a. Dydaktyka języka angielskiego I

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką i prawidłowością nauczania i uczenia się języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1–3); stylami i strategiami uczenia się i nauczania na wyżej wymienionych etapach edukacji; rolą ucznia i nauczyciela w procesie kształcenia w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1–3); zapoznanie z zasadami i technikami nauczania wszystkich sprawności językowych przy jednoczesnym wykorzystywaniu różnorodnych pomocy audiowizualnych podwyższających atrakcyjność i efektywność lekcji w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1–3); zapoznanie ze sposobami kontroli wyników nauczania, sposobami konstruowania testów i ogólnymi zasadami ich przeprowadzania, poprawiania błędów i oceniania w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1–3).

Treści merytoryczne:

Wykład: podstawowe informacje na temat konwencjonalnych i niekonwencjonalnych metod w procesie nauczania języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1–3); cele i efekty oceniania kształtującego; wiedza teoretyczna z zakresu tworzenia testów i testowania; role nauczyciela i ucznia w procesie edukacji językowej; praca z uczniem wymagającym dodatkowej uwagi nauczyciela w procesie nauczania języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1–3).

Ćwiczenia: planowanie, przygotowywanie i przeprowadzenie lekcji języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1–3); sposoby urozmaicenia lekcji poprzez stosowanie nowoczesnych pomocy dydaktycznych, gier, zabaw językowych i piosenek; kształtowanie nawyków korzystania z różnych źródeł wiedzy (książki, Internet); różne typy i techniki kontroli wyników nauczania, sposoby konstruowania testów i ogólne zasady ich przeprowadzania, poprawiania błędów i oceniania; sposoby rozwijania aktywności uczniów i ich samodzielności oraz systematyczności w uczeniu się języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1–3); uwarunkowania sukcesu i niepowodzenia w uczeniu się oraz rola praktyki i doksztalcania się nauczycieli.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): miejsce danego przedmiotu lub rodzaju zajęć w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych; podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć; integrację wewnątrz- i między-przedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzenie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału; kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia

i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć; metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu lub zajęć – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla przedmiotu lub rodzaju zajęć błędy uczniowskie, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym; organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową; sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów w zakresie nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimediów; metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny; egzaminy kończące etap edukacyjny i sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach nauczanego przedmiotu; diagnozę wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć oraz sposoby wspomaganie rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; metody i techniki skutecznego uczenia się; metody strukturyzacji wiedzy oraz konieczność powtarzania i utrwalania wiedzy i umiejętności; znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej; potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy; metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę

wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej, oraz z kompetencjami kluczowymi; przeanalizować rozkład materiału; identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć z innymi treściami nauczania; dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów; kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy; podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne; merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu; skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów; rozpoznać typowe dla nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym; przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów; popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym; zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej; promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów; budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia; kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu; stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

V.1.b. Dydaktyka języka angielskiego II

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką i prawidłowością nauczania i uczenia się języka angielskiego na drugim etapie nauczania (klasy 4–8); stylami i strategiami uczenia się i nauczania na wyżej wymienionym etapie edukacji; rolą ucznia i nauczyciela w procesie kształcenia na drugim etapie nauczania (klasy 4–8); zapoznanie z zasadami i technikami nauczania wszystkich sprawności językowych przy jednoczesnym wykorzystywaniu różnorodnych pomocy audiowizualnych podwyższających atrakcyjność i efektywność lekcji na drugim etapie nauczania (klasy 4–8); zapoznanie ze sposobami kontroli wyników nauczania, sposobami konstruowania testów i ogólnymi zasadami ich przeprowadzania, poprawiania błędów i oceniania na drugim etapie nauczania (klasy 4–8).

Treści merytoryczne: planowanie, przygotowywanie i przeprowadzenie lekcji języka angielskiego na drugim etapie nauczania (klasy 4–8); sposoby urozmaicenia lekcji poprzez stosowanie nowoczesnych pomocy dydaktycznych, gier i zabaw językowych; kształtowanie nawyków korzystania z różnych źródeł wiedzy (książki, Internet); różne typy i techniki kontroli wyników nauczania, sposoby konstruowania testów i ogólne zasady ich przeprowadzania, poprawiania błędów i oceniania oraz sposoby rozwijania aktywności uczniów i ich samodzielności oraz systematyczności na drugim etapie nauczania (klasy 4–8); uwarunkowania sukcesu i niepowodzenia w uczeniu się oraz rola praktyki i doksztalcania się nauczycieli.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): miejsce danego przedmiotu lub rodzaju zajęć w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych; podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć; integrację wewnątrz- i między-przedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału; kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć; metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu lub zajęć – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla przedmiotu lub rodzaju zajęć błędy uczniowskie, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym; organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową; sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów w zakresie nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimedialnych; metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny; egzaminy kończące etap edukacyjny i sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach nauczanego przedmiotu; diagnozę wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć oraz sposoby wspomagania rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; metody i techniki skutecznego

uczenia się; metody strukturyzacji wiedzy oraz konieczność powtarzania i utrwalania wiedzy i umiejętności; znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej; potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy.

Umiejętności (potrafi): identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej oraz z kompetencjami kluczowymi; przeanalizować rozkład materiału; identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć z innymi treściami nauczania; dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów; kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy; podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne; merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu; skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów; rozpoznać typowe dla nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym; przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów; popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym; zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej; promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów; budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia; kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu; stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

V.2. Praktyka przedmiotowo-metodyczna

Cel kształcenia: przygotowanie do zadań praktycznego wykonywania zawodu nauczyciela języka angielskiego na I i II etapie edukacyjnym.

Treści merytoryczne: uruchomienie wiedzy uzyskanej podczas zajęć z podstaw dydaktyki oraz dydaktyki języka obcego w procesie obserwacji oraz prowadzenia zajęć z języka angielskiego i refleksji nad procesem edukacyjnym; określenie miejsca

nauczyciela i podmiotu jego zabiegów w przebiegu złożonej i wieloaspektowej relacji wzajemnej

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty; sposób funkcjonowania oraz organizację pracy dydaktycznej szkoły lub placówki systemu oświaty; rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty.

Umiejętności (potrafi): wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej; zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć; analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI. INNE

VI.1. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych); etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji); etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych; etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.2. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: obowiązujące regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy; identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe); analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków; ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach

zagrożeń (np. pożaru); zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku - apteczka pierwszej pomocy; dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń; okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.3. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym; uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym, a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje; ergonomia jako nauka interdyscyplinarna; główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych; ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z elementarnymi zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej; przedmiot prawa własności intelektualnej; podmioty prawa własności intelektualnej; treść prawa własności intelektualnej - prawa autorskie i pokrewne; ograniczenia praw autorskich; licencje ustawowe i umowne; dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów; naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne); regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.”.

- 1) w Załączniku 3 do Uchwały, w Wykazie grup przedmiotów 1 – Przedmiot ogólnouczelniany:
 - a) usuwa się przedmioty: antropologia kulturowa, dziedzictwo kulturowe, historia sztuki, kultura kresów północno-wschodnich i jej kontynuacja, piękno i brzydota-kulturowa historia ciała, pogoda, klimat i człowiek, poprawna polszczyzna w praktyce, wiedza o teatrze,
 - b) dodaje się przedmioty: prawo przedsiębiorców, socjologia”.